

ความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตสงขลา

พรรณพร อุไรวงศ์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
มหาวิทยาลัยทักษิณ

2556

ใบรับรองวิทยานิพนธ์

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยทักษิณ

ชื่อวิทยานิพนธ์ : ความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักศึกษา

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตสงขลา

ชื่อ-ชื่อสกุล ผู้ทำวิทยานิพนธ์ : นางพรรณพร อุไรวงศ์

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

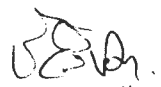
คณะกรรมการสอบปากเปล่าวิทยานิพนธ์

(รองศาสตราจารย์น้อม สังข์ทอง)

(รองศาสตราจารย์ชาญชัย เรืองขจร)

ประธานที่ปรึกษา

ประธานกรรมการ

(อาจารย์ ดร. ชัยลิขิต สร้อยเพชรเกษม)

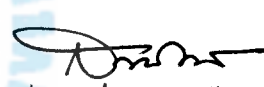

(รองศาสตราจารย์น้อม สังข์ทอง)

กรรมการที่ปรึกษา

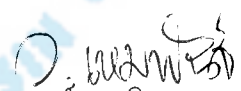
กรรมการ

(อาจารย์ ดร. ชัยลิขิต สร้อยเพชรเกษม)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุนทรา กล้าณรงค์)

กรรมการ

(อาจารย์ ดร. วิทยา เหมพันธ์)

กรรมการ

มหาวิทยาลัยทักษิณ อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยทักษิณ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สมภพ อินทสุวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่ 31 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2556

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยทักษิณ

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วย ความช่วยเหลือ แนะนำและให้คำปรึกษาอย่างดียิ่งจาก รองศาสตราจารย์ น้อม สังข์ทอง ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ อาจารย์ ดร.ชัยลิจิต สร้อยเพชรเกษม กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ รวมทั้งรองศาสตราจารย์ชาญชัย เรืองขจร อาจารย์ ดร.วิทยา เหมพันธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุนทรา กล้านรงค์ ที่ได้ถ่ายทอดความรู้ แนวคิด วิธีการ คำแนะนำ ด้วยความเอาใจใส่ยิ่ง ผู้วิจัยกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้เชี่ยวชาญทุกท่าน ที่กรุณาตรวจสอบแบบสอบถาม และตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่วิจัยและได้ตรวจสอบปรับปรุง แก้ไขข้อบกพร่อง และให้คำแนะนำในการสร้างเครื่องมือให้ถูกต้องสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณผู้บริหารมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยทุกท่านที่ให้ความ อนุเคราะห์และความสะดวกในการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย ตลอดจนนักศึกษาามมหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตสงขลา ทุกคนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ให้ความร่วมมือในการเก็บ ข้อมูลเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณ พี่ ๆ เพื่อน ๆ และน้อง ๆ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ศรีวิชัย วิทยาเขตสงขลาทุกท่านที่ได้ให้คำแนะนำช่วยเหลือและส่งเสริมให้กำลังใจตลอดมา

คุณค่าทั้งหลายที่ได้รับจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอบเป็นกตัญญูกตเวทีตาแต่บิดา มารดาและบูรพาจารย์ที่เคยอบรมสั่งสอนรวมทั้งผู้มีพระคุณทุกท่าน

พรรณพร อุไรวงศ์

บทคัดย่อ

ชื่อวิทยานิพนธ์ : ความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักศึกษา

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตสงขลา

ชื่อ-ชื่อสกุลผู้ทำวิทยานิพนธ์ : นางพรรณพร อุไรวงศ์

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : รองศาสตราจารย์น้อม สังข์ทอง และ

อาจารย์ ดร.ชัยลิขิต สร้อยเพชรเกษม

ปริญญาและสาขาวิชา : ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา

ปีการศึกษาที่สำเร็จ : 2555

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตสงขลา ต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตสงขลา ต่อการเรียนการสอนตามตัวแปรเพศและคณะ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษา ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 จำนวน 266 คนที่ลงทะเบียนเรียนวิชาพลศึกษา ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 โดยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น เครื่องมือในการวิจัยเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตสงขลา ต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา 4 ด้าน คือ ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการวัดผลและการประเมินผลและด้านสนาม อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละและทดสอบสมมติฐานโดยใช้การทดสอบทีและวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว

ผลการวิจัยพบว่า

ความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตสงขลา ต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาปีการศึกษา 2555 เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่าทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการวัดผลและการประเมินผลและด้านสนาม อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาตามตัวแปรเพศและคณะ พบว่านักศึกษาที่มีเพศและสังกัดคณะต่างกันมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาไม่แตกต่างกัน

Abstract

Thesis Title : Student's Opinions Towards Instruction in Physical Education Course
at Rajamangala University of Technology Srivijaya, Songkhla Province.

Student's Name : Mrs. Pannaporn Uraiwong

Advisory Committee : Assoc. Prof. Nom Sangthong and
Dr. Chailikit Soypetchakasem

Degree and Program : Master of Education in Physical Education

Academic Year : 2012

The objectives of this study were to study opinions towards instruction in physical education course of students at Rajamangala University of Technology Srivijaya, Songkhla, and to compare students' opinions towards instruction in Physical Education Course between male and female gender, and among 5 faculties. Samples were 226 first year undergraduate students, having registered in physical education course in second semester, academic year 2012, by stratified sampling. The instrument was a set of the questionnaire concerning opinions towards instruction in physical education course of students at Rajamangala University of Technology Srivijaya, Songkhla. The questionnaire consisted of 4 aspects, namely, teachers; teaching methodology and instructional activity management; measurement and evaluation; and sport courts, equipment and facilities. Data were analyzed using frequency, percentage, mean, standard deviation, and test hypothesis using t-Test and ANOVA

The research findings indicated that:

The overall opinions towards instruction in physical education course of students at Rajamangala University of Technology Srivijaya, Songkhla, it was found the overall opinions on 4 aspects: teachers; teaching methodology and instructional activity management; measurement and evaluation; and sport courts, equipment and facilities were at a high level. According to the comparison gender and faculties it was found that student with different gender and faculty had the same opinion.

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
สมมติฐานของการวิจัย	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย	3
ขอบเขตของการวิจัย	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
โครงสร้างหลักสูตรกลุ่มวิชาพลศึกษา	6
ความหมายของความคิดเห็น	7
ความมุ่งหมายของพลศึกษา	8
คุณสมบัติของครูพลศึกษาที่ดี.....	11
วิธีสอนพลศึกษา.....	14
การวัดผลและการประเมินผลทางพลศึกษา	20
อุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกทางพลศึกษา	24
ทฤษฎีความแตกต่างระหว่างบุคคล.....	25
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	25
กรอบแนวคิดในการวิจัย	30
3 วิธีดำเนินการวิจัย	31
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	31
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	33
วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	35
การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	36

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิจัย	38
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	39
5 บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	54
บทย่อ	54
สรุปผล	55
อภิปรายผล.....	55
ข้อเสนอแนะ	60
บรรณานุกรม	61
ภาคผนวก	65
ภาคผนวก ก หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญ.....	65
ภาคผนวก ข แบบสอบถามเพื่อการวิจัย.....	68
ภาคผนวก ค ตารางค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถาม.....	73
ภาคผนวก ง รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ.....	75
ประวัติของผู้วิจัย	76

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 ประชากร.....	32
2 กลุ่มตัวอย่าง	33
3 ค่าร้อยละ ของกลุ่มตัวอย่างที่จำแนกตามเพศและคณะ	39
4 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตสงขลาต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ด้านอาจารย์ผู้สอน	40
5 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตสงขลา ต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	41
6 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตสงขลา ต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ด้านการวัดผลและการประเมินผล	42
7 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตสงขลา ต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ด้านสนาม อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก	43
8 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตสงขลา ต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา รายด้าน และโดยรวม	44
9 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตสงขลา ต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ด้านอาจารย์ผู้สอน จำแนกตามเพศ	45
10 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตสงขลา ต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน จำแนกตามเพศ	46

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
11	ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตสงขลา ต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ด้านการวัดผลและการประเมินผล จำแนกตามเพศ 47
12	ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตสงขลา ต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ด้านสนาม อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก จำแนกตามเพศ 48
13	ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตสงขลา ต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา เป็นรายด้าน และโดยรวม จำแนกตามเพศ 49
14	ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตสงขลา ต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา เป็นรายด้าน และโดยรวม จำแนกตามคณะที่ศึกษา 51
15	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตสงขลา ต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ตามตัวแปรเพศ 53
16	เปรียบเทียบความแปรปรวนของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตสงขลา ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ตามตัวแปรคณะ 53
17	ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตสงขลา 73

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การพัฒนาเทคโนโลยีของประเทศอุตสาหกรรมทั้งหลาย ทำให้ทั่วโลกต้องปรับเปลี่ยนกลยุทธ์หรือยุทธวิธีในการพัฒนาประเทศของตนเองอย่างเร่งด่วน ประเทศไทยก็เช่นเดียวกัน กระทรวงศึกษาธิการซึ่งมีหน้าที่ในการจัดการศึกษาของชาติ ต้องมีการปรับรูปแบบและแนวทางในการศึกษาทุกระดับ ซึ่งปลัดกระทรวงศึกษาธิการได้แถลงถึงแนวทางและเป้าหมายหลักของการศึกษาว่า ต้องจัดการศึกษาเพื่อชีวิต เพื่อกิจการงาน เพื่อการอาชีพที่สุจริต และอิสระพร้อมกับการปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนทั้งหลายอย่างเร่งด่วน เพื่อพัฒนากำลังคนของประเทศให้เป็นคนที่มีคุณภาพตามเป้าหมายได้ การศึกษามีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต เศรษฐกิจ สังคม และการเมือง ซึ่งจะมีผลต่อการพัฒนาประเทศ การศึกษาจะช่วยสร้างคนให้เป็นพลเมืองดี มีวินัย มีคุณธรรม อีกทั้งจะช่วยสร้างกำลังคนให้มีความรู้ ความสามารถเหมาะสมกับงานสาขาต่าง ๆ ประเทศชาติจะเจริญก้าวหน้าเพียงใดนั้นย่อมขึ้นอยู่กับคุณภาพของทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งเป็นผลผลิตจากการศึกษาเป็นการสำคัญ ดังพระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ที่ว่า “การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาความรู้ ความสามารถ ความคิด ทักษะ ค่านิยม และคุณธรรมของบุคคลเพื่อเป็นพลเมืองดีที่มีคุณภาพ และประสิทธิภาพ การพัฒนาประเทศ ย่อมกระทำไม่ได้สะดวก ราบรื่น ได้ผลแน่นอน รวดเร็ว (พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช. สืบค้นเมื่อ 30 เมษายน 2556, จาก <http://www.king60.mbu.ac.th>) และสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ได้พระราชทานพณธำมรงค์ถึงความสำคัญของการศึกษาไว้ตอนหนึ่ง ความว่า “การศึกษาเป็นสิ่งสำคัญสำหรับทุกคน ประโยชน์จากการเข้าเรียนหนังสือจนอ่านออกเขียนได้ และมีความรู้พิเศษในสาขาต่าง ๆ เป็นที่ยอมรับว่ามีประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตประจำวัน เป็นการเรียนรู้เพื่อทำหน้าที่เลี้ยงชีวิตตนเองและครอบครัว เพื่อช่วยบุคคลอื่น ๆ เป็นส่วนรวม อันเป็นหน้าที่ความรับผิดชอบของทุกคนต่อสังคม” (สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี. 2525 : 35)

วิชาพลศึกษาเป็นองค์ประกอบสำคัญของหลักสูตรทางการศึกษาของประเทศไทย เป็นกระบวนการศึกษาที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้เจริญงอกงามและมีพัฒนาการด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคมโดยอาศัยกิจกรรมพลศึกษาที่เลือกแล้วเป็นสื่อการเรียนรู้และพัฒนาให้ผู้เรียนมีสมรรถภาพทางร่างกายที่สมบูรณ์แข็งแรง กล้าคิดกล้าตัดสินใจในการแก้ปัญหา เกิดการเรียนรู้จาก

ประสบการณ์จริง มีการปลูกฝังจิตสำนึกและค่านิยมในการดูแลสุขภาพและมีทักษะที่จำเป็นต่อการพัฒนาตน พัฒนาอาชีพและดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุข ดังที่ ชนวัฒน์ ศรีพุ่มบาง (2547 : 1) กล่าวว่า พลศึกษาเป็นการศึกษาแขนงหนึ่งที่เป็นการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญา มนุษย์จะมีการเคลื่อนไหวของร่างกายอยู่ตลอดเวลา และต้องการที่จะออกกำลังกายเพื่อให้ร่างกายของมนุษย์มีความแข็งแรงสมบูรณ์สามารถต้านทานโรคภัยไข้เจ็บได้เป็นอย่างดี การพลศึกษาจึงนับว่าเป็นวิชาที่มีความสำคัญ และมีความจำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตของมนุษย์ เพราะสามารถทำให้มนุษย์ดำรงชีวิตอยู่ในโลกแห่งยุคเทคโนโลยีที่ทันสมัยได้อย่างมีความสุข โดยสอดคล้องกับ สุวิมล ตั้งสัจพจน์ (2526 ข. : 14 - 15) ที่ได้กล่าวว่า การพลศึกษาเป็นการศึกษาเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตทางกายทางสุขภาพและสมรรถภาพ รวมทั้งเป็นการเรียนรู้เพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรม การออกกำลังกายที่ถูกต้อง การสร้างให้คนรู้จักวิธีการส่งเสริมสุขภาพ เพื่อความยืนยาวของชีวิตและกระทำตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม พลศึกษาต้องพัฒนาทั้งหลักสูตร บทบาทและการเรียนการสอนที่มุ่งให้ผู้เรียนสามารถเป็นบุคคลที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมในฐานะ นักสุขภาพที่ดี จากสภาวะทางเศรษฐกิจ สังคม และวิทยาการต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลงไปเช่นนี้ ครูจึงต้องมีบทบาทหน้าที่ต่าง ๆ ทั้งที่เป็นบทบาทที่เคยกระทำในอดีตและบทบาทใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้นตามสภาพสังคม ย่อมทำให้ครูเกิดความสับสนและลำบากใจในการปฏิบัติเป็นอย่างมาก และต้องพยายามทำหน้าที่ตามบทบาทใหม่ ๆ และพัฒนาตนเองเพื่อให้เข้ากับแนวทางการศึกษาที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา และการทราบถึงความต้องการของผู้เรียนจะเป็นแนวทางหนึ่งในการพัฒนาการศึกษาให้ตรงกับความต้องการของผู้เรียนและสังคม การจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาให้มีประสิทธิภาพต้องคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้ คือ อาจารย์ผู้สอนและการสอน หลักสูตร โปรแกรมและกิจกรรมพลศึกษา สถานที่อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ผู้เรียนและการเรียน การวัดและประเมินผลการเรียนการสอน และบุคลากรที่อำนวยความสะดวกต่อการเรียนการสอนซึ่งได้แก่ผู้บริหาร สิ่งเหล่านี้เป็นองค์ประกอบสำคัญที่ทำให้การเรียนการสอนเกิดขึ้นอย่างมีคุณภาพ สาขาศึกษาทั่วไป คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ตระหนักถึงความสำคัญอย่างยิ่งของการกำหนดให้วิชาพลศึกษา เป็นรายวิชาบังคับในสาขาดังกล่าว ซึ่งนักศึกษาต้องเรียนวิชาพลศึกษาไม่น้อยกว่า 1 หน่วยกิต ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร การจัดการเรียนการสอนมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม การเรียนรู้ทางด้านพลศึกษาให้ถูกต้อง สามารถนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวัน การสอนกิจกรรมพลศึกษาไม่ได้มุ่งเน้นให้ทุกคนมีความเป็นเลิศทางการกีฬาอย่างเดียว แต่มุ่งเน้นในเรื่องสุขภาพ และพลานามัยของทุกคน เมื่อศึกษาแล้วมีทักษะพื้นฐานที่ถูกต้อง เล่นกีฬาเป็น

คู่มือเป็น มีน้ำใจนักกีฬา เข้าใจระเบียบและกติกาการเล่น และให้มีใจรักในการกีฬา รู้จักการเล่นกีฬาเพื่อเสริมสร้างสุขภาพและสังคมได้

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะผู้บริหารและผู้สอนในหลักสูตรรายวิชาพลศึกษา สาขาศึกษาทั่วไป ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตสงขลา จึงสนใจที่ศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตสงขลา ต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อนำผลวิจัยเสนอผู้บริหารระดับสูง เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการแก้ไขและปรับปรุงพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตสงขลา ให้เกิดการพัฒนาย่างมีประสิทธิภาพในการเรียนการสอนมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตสงขลา ต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตสงขลา ตามตัวแปรเพศ และคณะ

สมมติฐานของการวิจัย

1. นักศึกษา เพศชาย และเพศหญิง มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาแตกต่างกัน
2. นักศึกษาที่สังกัดคณะที่ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาแตกต่างกัน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

ทำให้ทราบความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตสงขลา ต่อการเรียนการสอน เพื่อเป็นแนวทางสำหรับผู้บริหาร ผู้สอน ในการปรับปรุงแก้ไขวางแผนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากร

ประชากรเป็นนักศึกษา ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ที่ลงทะเบียนเรียน วิชาพลศึกษา ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 772 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษา ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 จำนวน 266 คน ที่ได้มาโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling)

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ เพศ และคณะต่าง ๆ ที่นักศึกษาสังกัด ประกอบด้วย

3.1.1 เพศคือ ชาย

3.1.2 เพศคือ หญิง

3.2.1 คณะบริหารธุรกิจ

3.2.2 คณะวิศวกรรมศาสตร์

3.2.3 คณะศิลปศาสตร์

3.2.4 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

3.2.5 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา หมายถึง การแสดงออกทางด้านความคิด ความรู้สึก ความเชื่อที่เห็นด้วยกับการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาอยู่ในระดับใด ซึ่งการแสดงออกทางด้านความคิด ความรู้สึก และความเชื่อ ที่อาจเกิดขึ้นจากประสบการณ์และสภาพความเป็นจริงที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการจัดการสอนการสอนพลศึกษา 4 ด้าน ดังนี้ ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการวัดผลและการประเมินผล ด้านสนาม อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก

2. นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตสงขลา ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาพลศึกษา ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555

3. วิชาพลศึกษา หมายถึง การศึกษาในแขนงหนึ่งที่ใช้กิจกรรมการออกกำลังกาย หรือการเล่นกีฬาเป็นสื่อและเปิดสอนในสาขาศึกษาทั่วไป คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย เช่น วิชาเบดมินตัน กีฬา ฟุตบอล บาสเกตบอล และว่ายน้ำ ซึ่งกิจกรรมต่างๆ ของวิชาพลศึกษา ได้รับการเลือกสรรแล้วว่าสามารถพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา สามารถใช้ชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

4. ผู้สอน หมายถึง บุคลากรซึ่งทำหน้าที่สอนในหลักสูตรวิชาพลศึกษารายวิชาเบดมินตัน กีฬา ฟุตบอล บาสเกตบอล และว่ายน้ำ สังกัดสาขาศึกษาทั่วไป คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ซึ่งเป็นผู้ที่มีความรู้และทักษะทางพลศึกษาเป็นอย่างดี มีร่างกายและจิตใจที่สมบูรณ์ แข็งแรง และมีความสามารถในการถ่ายทอดวิชาพลศึกษาให้แก่ผู้เรียนได้

5. คณะ หมายถึง คณะที่เปิดสอนในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขต สงขลา ปีการศึกษา 2555 แบ่งเป็น คณะบริหารธุรกิจ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัย ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลพื้นฐาน จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ และนำเสนอตามลำดับดังนี้

1. โครงสร้างหลักสูตรกลุ่มวิชาพลศึกษา
2. ความหมายของความคิดเห็น
3. ความมุ่งหมายของพลศึกษา
4. คุณสมบัติของครูพลศึกษาที่ดี
5. วิธีสอนพลศึกษา
6. การวัดผลและการประเมินผลทางพลศึกษา
7. อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกทางพลศึกษา
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 8.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศ
 - 8.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างประเทศ

1. โครงสร้างหลักสูตรกลุ่มวิชาพลศึกษา

กลุ่มวิชาพลศึกษาเป็นวิชาศึกษาทั่วไปของคณะศิลปศาสตร์ ซึ่งหลักสูตรรายวิชาพลศึกษาเป็นผู้รับผิดชอบจัดการเรียนการสอน ให้สอดคล้องกับ โครงสร้างหลักสูตรระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย โดยทุกคณะต้องเรียนกลุ่มวิชาพลศึกษา 1-2 หน่วยกิต ขึ้นอยู่กับความต้องการของแต่ละหลักสูตร

การจัดการศึกษารายวิชาพลศึกษา มีจุดมุ่งหมายเพื่อต้องการให้นักศึกษา

1. มีความรู้ มีภูมิปัญญา มีความคิดริเริ่ม มีทักษะปฏิบัติการ
2. มีเจตคติที่ดีในด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมทางสังคม วัฒนธรรม ระเบียบ ประเพณี
3. รู้จักการทำงานเป็นหมู่คณะ รู้จักรับผิดชอบต่อหน้าที่ รู้จักหน้าที่พลเมืองในระบอบประชาธิปไตย และรู้จักรักษาผลประโยชน์ของส่วนรวม
4. เข้าใจค่านิยมในเรื่องการออม ความอดทน ความเสียสละ ความซื่อสัตย์ และมีคุณธรรม
5. พัฒนาความเจริญทางด้านร่างกาย และจิตใจให้สมบูรณ์ ตลอดจนการพัฒนาบุคลิกภาพ

6. สามารถสร้างสุขนิสัยทางกายและทางจิต
7. รู้จักให้ความร่วมมือในการรักษาระเบียบขององค์กรที่เกี่ยวข้อง รู้จักรักษาติกา
ระมัดระวังความปลอดภัยในการเล่น และมีมารยาทในการเล่นเกมส์ต่าง ๆ
8. สามารถเลือกกิจกรรมที่ตอบสนองความต้องการ และความสนใจของตนให้สอดคล้อง
กับการใช้เวลาว่างเพื่อเกิดประโยชน์แก่ตนเองและสังคม
9. ช่วยให้รู้จักการมีชีวิตที่ดีขึ้น มองโลกในแง่ดี มีความสุขกับชีวิตและสังคมตามสมควร
แก่สภาพ

โครงสร้างหลักสูตรกลุ่มวิชาพลศึกษา มีดังนี้ (คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคลศรีวิชัย, 2555 : 55 - 67)

หมวดวิชา 01-023 พลศึกษา ประกอบด้วย

01-023-001	พลศึกษา (Physical Education)	1 (0-2-1)
01-023-002	ฟุตบอล (Football)	1 (0-2-1)
01-023-003	บาสเกตบอล (Basketball)	1 (0-2-1)
01-023-004	ตะกร้อ (Takraw)	1 (0-2-1)
01-023-005	ฟุตซอล (Futsal)	1 (0-2-1)
01-023-006	แบดมินตัน (Badminton)	1 (0-2-1)
01-023-007	ว่ายน้ำ (Swimming)	1 (0-2-1)
01-023-008	กอล์ฟ (Golf)	1 (0-2-1)
01-023-009	ลีลาศ (Dance Sport)	1 (0-2-1)
01-023-010	แอโรบิกเพื่อสุขภาพ (Aerobic for Health)	1 (0-2-1)
01-023-011	โยคะเพื่อสุขภาพ (Yoga for Health)	1 (0-2-1)
01-023-012	การรักษาสุขภาพ (Health Care)	1 (0-2-1)

2. ความหมายของความคิดเห็น

พจนานุกรมศัพท์สังคมวิทยา อังกฤษ -ไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2542: 246-247) ได้ให้ความหมายไว้ว่า “ความคิดเห็นเป็นข้อพิจารณาเห็นว่าเป็นจริงจากการใช้ปัญญา ความคิดประกอบ
ถึงแม้ว่าจะไม่อาศัยหลักฐานพิสูจน์ยืนยันได้เสมอไปก็ตาม” และอีกความหมายหนึ่งก็คือ “ทัศนะ
หรือประมาณการเกี่ยวกับปัญหาหรือประเด็นใดประเด็นหนึ่ง”

นพมาศ ชีระเวคิน (2542 : 99) กล่าวว่า ความคิดเห็นถูกจัดว่าเป็นส่วนที่มนุษย์ได้แสดง
ออกมา โดยการพูด หรือการเขียน มนุษย์นั้นจะพูดจากใจจริง พูดตามสังคมหรือพูดเพื่อเอาใจผู้ฟัง

ก็ตาม แต่เมื่อพูดหรือเขียนไปแล้วก็ทำให้เกิดผลได้ คนส่วนใหญ่มักจะถือว่าเป็นสิ่งที่มนุษย์แสดงออกมานั้นเป็นสิ่งที่สะท้อนถึงความในใจ

สุโท เจริญสุข (2525 : 58) ได้กล่าวว่า ความคิดเห็น เป็นสภาพความรู้สึกทางด้านจิตใจที่เกิดจากประสบการณ์และการเรียนรู้ของบุคคล อันเป็นผลให้บุคคลมีความคิดต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งในลักษณะที่ชอบ ไม่ชอบ หรือเฉย ๆ

จิรายุ ทรัพย์สิน (2540 : 16) ได้สรุปความหมายของคำว่าความคิดเห็นไว้ว่าความคิดเห็นหมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของบุคคลที่แสดงออกมา เพื่อให้ผู้อื่นได้สามารถที่จะรับรู้ตลอดจนสามารถที่จะประเมินค่าในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือประเด็นใดประเด็นหนึ่ง การลงความเห็นอาจจะเป็นไปในลักษณะเห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วยก็ได้ อันเนื่องมาจากสถานการณ์สิ่งแวดล้อม การติดต่อกับภายนอกการเข้าเป็นสมาชิกกลุ่มต่าง ๆ และการพบปะสังสรรค์ประจำวัน

เวบสเตอร์ (Webster. 1999 : 385) ได้ให้คำนิยามไว้ว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกของการตัดสินใจหรือการลงความเห็นเกี่ยวกับบุคคลใดหรือสิ่งใด เป็นการประเมินสถานการณ์หรือประเมินค่าตามความเชื่อหรือความรู้สึก โดยความเชื่อนั้นมีน้ำหนักมากกว่าความประทับใจ แต่น้อยกว่าความรู้สึกอันแท้จริง

โทมัส (Thomas. 1959 : 233) ให้ความหมายความคิดเห็นว่า คือการยอมรับในคำพูดหรือความเชื่อที่นำไปสู่การคาดคะเน หรือการแปลผลในทางพฤติกรรมหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

สรุปได้ว่า ความคิดเห็น หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของบุคคลอันเกิดจากประสบการณ์และการเรียนรู้ที่แสดงออกมาเพื่อให้ผู้อื่นรับรู้ และสามารถประเมินค่าเรื่องใดเรื่องหนึ่งตามความรู้สึกหรือความเชื่อ

3. ความมุ่งหมายของพลศึกษา

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2527 : 2) กล่าวว่า พลศึกษาเป็นกระบวนการศึกษาอย่างหนึ่งที่จะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้มีการเจริญงอกงาม และมีพัฒนาการทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม โดยอาศัยกิจกรรมพลศึกษาที่ได้เลือกเฟ้นแล้วเป็นสื่อกลางของการเรียนรู้

สมคิด สวนศรี (2551 : 19-21; อ้างอิงจาก จรินทร์ ธานีรัตน์. 2514 : 5-11) ได้กล่าวถึงความมุ่งหมายของพลศึกษาไว้ 2 อย่าง ดังนี้

1. ความมุ่งหมายทั่วไปของพลศึกษา (General Objectives)
2. ความมุ่งหมายเฉพาะของพลศึกษา (Specific Objectives)

ความมุ่งหมายทั่วไปของพลศึกษา (General Objectives)

ความมุ่งหมายทั่วไปของพลศึกษา หมายถึง ความมุ่งหมายที่มีได้หวังจะให้ได้รับผลโดยตรงจากกิจกรรมพลศึกษาประเภทนั้น ๆ แต่เป็นผลรวมที่หวังจะได้รับจากการเข้าร่วมในกิจกรรมพลศึกษาทั้งหมดแล้ว ซึ่งสรุปได้ดังนี้

1. ส่งเสริมพัฒนาการทางด้านร่างกายและอวัยวะต่างๆ ของร่างกาย

การประกอบกิจกรรมทางพลศึกษานอกจากทำให้ร่างกายแข็งแรง มีสุขภาพดี ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ มีทรวดทรงดี สง่างาม ทำให้กล้ามเนื้อเจริญเห็นได้ชัด มีสมรรถภาพในการเคลื่อนไหว มีความอดทน แข็งแกร่ง คล่องแคล่วว่องไวแล้ว ยังสามารถทำให้อวัยวะต่าง ๆ เจริญเติบโตได้สัดส่วนและแข็งแรง ช่วยให้ระบบต่าง ๆ ในร่างกายทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ เช่น ระบบประสาท ระบบไหลเวียนโลหิต ระบบหายใจ ระบบย่อยอาหาร ระบบต่อมไร้ท่อ และระบบการขับถ่าย ทำให้ระบบต่าง ๆ ทำงานประสานกันอย่างมีประสิทธิภาพ โดยจะส่งเสริมให้เกิดพัฒนาการต่าง ๆ ตั้งแต่วัยเด็กและมีพัฒนาการมากขึ้นในวัยหนุ่มสาว

2. ส่งเสริมพัฒนาการทางด้านจิตใจ

ขณะเล่นกีฬาหรือออกกำลังกายนั้น จิตใจจะปลอดโปร่ง สนุกสนาน ปราศจากความกังวลใด ๆ เป็นการส่งเสริมสุขภาพแห่งจิต และสอนให้เคารพต่อกฎ กติกา เคารพคู่แข่งชั้น มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีจิตใจสดชื่น ตื่นตัวอยู่เสมอ ไม่เฉื่อยชา เป็นคนมีเหตุผล มีความอดทนอดกลั้น ทำให้มีสติปัญญา สามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้

นักพลศึกษาเชื่อมั่นว่าร่างกายกับจิตใจไม่สามารถแยกกันได้ ดังคำกล่าวของกรีกโบราณที่ว่า “Men Sana in Corpore Sano” หรือ “จิตใจที่ดีอยู่ในร่างกายที่สมบูรณ์” (A Sound Mind is in a Sound Body) ฉะนั้นพัฒนาการทางร่างกายและจิตใจ เป็นพัฒนาการที่สำคัญที่ได้รับจากการพลศึกษา

3. ส่งเสริมพัฒนาการทางด้านอารมณ์

กิจกรรมทางพลศึกษาช่วยให้เราสามารถควบคุมอารมณ์ของเราได้ สอนให้รู้จักแพ้ รู้จักชนะ และรู้จักให้อภัยกัน ทั้งนี้ก็เท่ากับฝึกหัดให้สามารถควบคุมอารมณ์ได้ เพื่อให้อารมณ์ของเรานั้นคง มีความอดทน สามารถประกอบกิจกรรมต่าง ๆ ให้สำเร็จได้

4. ส่งเสริมพัฒนาการทางด้านสังคม

กิจกรรมทางพลศึกษาส่งเสริมให้เกิดความเชื่อฟังเคารพกฎ กติกา คู่ต่อสู้ มีความเสียสละ มีความสามัคคี มีความเป็นมิตร มีความซื่อสัตย์ ทำให้สามารถปรับตัวให้เข้ากับสังคมได้ รู้หน้าที่ของผู้นำและผู้ตามที่ดี รักความยุติธรรม รักเกียรติยศ มีความเป็นสุภาพบุรุษ มีน้ำใจเป็นนักกีฬา

(Sportsmanship) ซึ่งเป็นสิ่งที่สังคมต้องการทั้งสิ้น ทำให้เราเป็นที่ต้องการของสังคม สามารถเข้ากับบุคคลอื่นได้เป็นอย่างดี

5. ส่งเสริมสุขภาพจิต

ในปัจจุบันความเจริญก้าวหน้าทางด้านต่าง ๆ มีมากขึ้น มีปัญหาต่าง ๆ เกิดขึ้นมากมาย ทำให้สังคมเกิดความวุ่นวาย บางคนอาจไม่สามารถปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลงนั้น ทำให้เป็นโรคจิตได้ พลศึกษามีประโยชน์ต่อสุขภาพจิต ดังนี้

5.1 ทุกคนได้แสดงความรู้สึกส่วนตัวในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาหรือกิจกรรมประเภทต่าง ๆ ทางพลศึกษาตามความพอใจ

5.2 ผ่อนคลายความเคร่งเครียด เพราะได้รับความเพลิดเพลินจากกิจกรรมที่เขาชอบ

5.3 ส่งเสริมความเจริญทางบุคลิกภาพ

5.4 ส่งเสริมให้ผู้เข้าร่วมรู้สึกว่าคุณค่าตนได้รับความสำเร็จอย่างหนึ่งจากการเล่นกีฬา

5.5 มีความรู้สึกว่าคุณค่าตนได้รับความยอมรับนับถือจากเพื่อนเช่นกัน

6. ส่งเสริมให้เกิดความสนใจ และรู้จักใช้กิจกรรมพลศึกษาในยามว่าง

การที่มุ่งหมายให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและรู้จักใช้กิจกรรมทางพลศึกษาในเวลาว่าง (Leisure) เป็นการให้ประโยชน์ทางด้านความสนุกสนานเพลิดเพลิน ผ่อนคลายความตึงเครียด เป็นการพักผ่อนหย่อนใจทางสันทนาการ (Recreation) นอกจากนั้นยังเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้กิจกรรมทางพลศึกษาตลอดชีวิต ซึ่งนอกจากจะทำให้ร่างกายมีสุขภาพดี และมีสมรรถภาพทางกายดีแล้ว ยังทำให้รู้จักใช้เวลาว่างอย่างฉลาด เป็นประโยชน์แก่ตนเองและสังคมอีกด้วย

7. ส่งเสริมความเป็นพลเมืองดี

กิจกรรมทางพลศึกษามีกฎกติกา และกฎกติกานี้เปรียบเสมือนกฎหมายของบ้านเมือง เมื่อทุกคนเคารพกฎกติกา ก็ทำให้เป็นคนไม่เห็นแก่ตัว นอกจากนี้ยังเป็นการส่งเสริมนิสัยและทัศนคติในทางสุขภาพ เป็นคนมีสุขภาพดี ได้สัดส่วนอยู่เสมอ เมื่อทุกคนมีสุขภาพดี ก็สามารถประกอบอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อจะได้เสียภาษีให้รัฐบาลตามกำลังของตน นับว่าเป็นผลสะท้อนอันยิ่งใหญ่ให้แก่ประเทศชาติ

ความมุ่งหมายเฉพาะของพลศึกษา (Specific Objectives)

ความมุ่งหมายเฉพาะของพลศึกษา หมายถึง ผู้เข้าร่วมกิจกรรมทางพลศึกษาจะได้รับผลจากกิจกรรมนั้นโดยตรง เช่น การฝึกหัดหรือการเล่นฟุตบอล ผลที่ได้ก็คือ เกิดทักษะในการเตะลูก เลี้ยงลูก ยิงประตู และคุณธรรมอื่น ๆ โดยตรง จุดมุ่งหมายเฉพาะของกิจกรรมพลศึกษาอาจสรุปได้ดังนี้

1. มุ่งให้เกิดสมรรถภาพทางกาย (Physical Fitness)

อวัยวะทุกส่วนของร่างกายจะควบคุมร่างกายได้ดี และทำหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ย่อมเป็นผลที่ได้จากกิจกรรมทางพลศึกษา ทำให้ผู้เล่นมีความแข็งแรง มีความทนทาน มีความเร็ว มีความคล่องแคล่วว่องไว มีความอ่อนตัว การทรงตัวดี มีอำนาจบังคับตัว เป็นผลให้อวัยวะต่าง ๆ ทำหน้าที่ได้ดีและมีประสิทธิภาพ

2. มุ่งให้เกิดทักษะในกิจกรรมพลศึกษา

เมื่อได้เข้าร่วมหรือเข้าเล่นในกิจกรรมทางพลศึกษาประเภทใด ๆ แล้ว ต้องมุ่งหมายให้ผู้เรียนได้รับทักษะความชำนาญในการเล่นกิจกรรมนั้น ๆ เป็นหลักด้วย

3. มุ่งให้เกิดความรู้และความเข้าใจ

หมายความว่า มุ่งหมายให้ผู้เรียนมีความเข้าใจ เกิดความรู้ในกิจกรรมที่ได้เรียน และรู้อย่างลึกซึ้งถึงประโยชน์และวิธีการเล่น การฝึก รู้กฎกติกา รู้ประโยชน์จากกิจกรรมทั้งหลาย ที่ได้เข้าร่วม

4. มุ่งให้เกิดทัศนคติ ความซาบซึ้ง และคุณธรรมทางจิตใจ

หมายความว่า เมื่อผู้เข้าร่วมในกิจกรรมทางพลศึกษาแล้ว จะทำให้มีผลเกิดคุณธรรมทางจิตใจสูง ไม่เอาัดเอาเปรียบบุคคลอื่น โอบอ้อมอารี เสียสละ มีน้ำใจนักกีฬา ซึ่งเป็นผลโดยตรงจากการเข้าร่วมกิจกรรมทางพลศึกษา ทำให้เกิดความซาบซึ้งและเชื่อถือเป็นอุดมการณ์ว่าพลศึกษาทำให้ร่างกายแข็งแรงและมีจิตใจสูงในที่สุด

4. คุณสมบัติของครูพลศึกษาที่ดี

คุณสมบัติที่ดีเบื้องต้นของครูพลศึกษาก็มีลักษณะเช่นเดียวกับคุณสมบัติที่ดีของครูโดยทั่วไป วรศักดิ์ เพียรชอบ (2527 : 35) กล่าวว่าองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ได้ทรงกำหนดลักษณะของครูที่ดีไว้ 7 ประการ คือ

1. ปิโย คือ การทำตัวให้เป็นที่รักแก่ศิษย์และบุคคลทั่วไป
2. ครุ คือ การเป็นบุคคลที่มีความหนักแน่น มีจิตใจที่มั่นคง ก่อรูปด้วยความรู้รอบคอบ
3. ภาวนีโย คือ การเป็นผู้ที่ได้รับการยกย่องว่าเป็นผู้มีความประพฤติอันดีงาม
4. วตตา คือ เป็นผู้มีความมานะในการตักเตือนสั่งสอน โดยไม่เกรงกลัวว่าจะถูกเกลียดหรือโกรธ มีความเฉลียวฉลาดในการใช้คำพูด
5. วจนกขโม คือ ความเป็นผู้ที่มีความอดทนต่อถ้อยคำโดยมีเจตนาดีเป็นที่ตั้ง
6. คมภีรณฺจ กถ กตฺตา คือ การรู้จักสอนจากง่ายไปหายากหรือมีความลึกซึ้งขึ้นโดยลำดับ
7. โน จญฺฐาเน นิโยชเย คือ การรู้จักแนะนำในทางที่ถูกที่ควร ไม่ชักจูงไปในทางเสื่อมเสีย

ฟอง เกิดแก้ว (2517: 138-140) กล่าวว่า ครูพลศึกษาควรมีลักษณะเช่นเดียวกับครูอื่น ๆ โดยสรุป ดังนี้

1. มีสุขภาพดี
2. มีความรู้ดี มีทักษะดี
3. มีความสามารถที่จะทำให้นักเรียนเข้าใจในสิ่งที่ทำการสอนได้ดี
4. มีอารมณ์ดี ร่าเริง แจ่มใส
5. มีความยุติธรรม
6. มีบุคลิกลักษณะดี มีความสง่าผ่าเผย
7. มีความเห็นอกเห็นใจ ให้ความสนใจและเอาใจใส่นักเรียน
8. มีสามัญสำนึกและมีความเข้าใจในปัญหาของเด็กนักเรียน

บุญเจือ สุวรรณพฤษย์ (2523 : 11 – 12) กล่าวว่า ครูพลศึกษาที่มีบุคลิกภาพดีต้องมีคุณลักษณะดังต่อไปนี้

1. เป็นผู้ที่มีสุขภาพดีทั้งกายและจิตใจ สุขภาพ ประกอบด้วย ความแข็งแรง ว่องไว มีความอดทน ไม่เจ็บป่วย และไม่พิการ สุขภาพจิต ประกอบด้วย มีอารมณ์ดี ร่าเริง ยิ้มแย้มแจ่มใส มองโลกในแง่ดี มีใจหนักแน่น มีความยุติธรรม มีเหตุผล เป็นต้น
2. เป็นผู้มีความรู้และทักษะในทางพลศึกษาดี หมั่นแสวงหาความรู้ที่ทันสมัย ฝึกฝนทักษะและประสบการณ์เพิ่มเติม
3. รู้เทคนิคในการถ่ายทอดความรู้และทักษะให้แก่ นักเรียน มีความสามารถในการสอน และฝึกทักษะให้เข้าใจอย่างถ่องแท้ และสามารถปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ
4. มีความประพฤติอยู่ในศีลธรรมและระเบียบวินัย แต่งกายเรียบร้อยถูกต้องตามวัฒนธรรม สะอาด และเหมาะสมกับภาวะเศรษฐกิจ

นอกจากคุณสมบัติดังกล่าวแล้ว ครูพลศึกษาที่ดีจำเป็นต้องมีคุณสมบัติแตกต่างหรือเพิ่มเติมจากครูที่สอนวิชาอื่น ๆ บ้าง เพื่อที่จะสามารถปฏิบัติหน้าที่และภารกิจทางการพลศึกษาได้ดีและมีประสิทธิภาพ ซึ่งวรศักดิ์ เพียรชอบ (2527 : 40 – 43) ได้กล่าวว่า ครูพลศึกษาควรมีลักษณะสำคัญดังต่อไปนี้

1. เป็นผู้ที่มีความรู้ดีทั้งในด้านวิชาการศึกษาทั่วไป วิชาครู และวิชาพลศึกษาวิชาการศึกษาทั่วไป เป็นวิชาที่จะช่วยให้ครูพลศึกษามีความรู้พื้นฐานที่เกี่ยวกับการมีชีวิตประจำวัน และการเป็นพลเมืองที่ดี เพราะครูพลศึกษาจะต้องมีชีวิตอยู่ในสังคมเช่นเดียวกับคนอื่น ๆ สำหรับวิชาการศึกษานั้นย่อมเป็นสิ่งแน่นอนที่ครูพลศึกษาจะต้องรู้เป็นอย่างดี เพราะว่าครูพลศึกษาก็คือนักการศึกษาคนหนึ่งนั่นเอง จะช่วยให้ครูพลศึกษาได้เข้าใจในหลักการและปรัชญาการศึกษา

ที่ถูกต้อง ส่วนในวิชาพลศึกษานั้น ครูพลศึกษาควรจะเป็นผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจในความมุ่งหมาย ขอบข่าย ปรัชญา หลักการ วิธีการ เทคนิคและทักษะต่าง ๆ ในวิชาพลศึกษา

2. เป็นผู้ที่มีความศรัทธาในวิชาชีพพลศึกษาอย่างแท้จริง การที่ครูพลศึกษาจะสามารถสอน วิชาพลศึกษาให้เป็นประโยชน์แก่นักเรียนได้อย่างแท้จริงนั้น สิ่งสำคัญอย่างหนึ่งที่จะมองข้ามไม่ได้ คือ ความศรัทธาในวิชาชีพวิชาพลศึกษาที่ตนสอนว่าเป็นวิชาที่จะเป็นประโยชน์แก่นักเรียน อย่างแท้จริง ความศรัทธาอย่างแรงกล้านี้จะเป็แรงจูงใจที่สำคัญที่จะทำให้ครูมีความกระตือรือร้น และพยายามจัดการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนได้รับประโยชน์จากการเรียนวิชาพลศึกษานั้น

3. เป็นผู้ที่มีความรู้ลึกในความรับผิดชอบสูง ขอบข่ายของงานพลศึกษามีกว้างขวางมาก และงานแต่ละอย่างจะต้องมีความเกี่ยวเนื่องติดต่อกันเป็นระยะเวลายาวนาน มิฉะนั้นอาจจะเกิด การเสียหายหรือเป็นอันตรายต่อนักเรียนได้ ฉะนั้นครูพลศึกษาจึงควรจะเป็นผู้ที่มีความรู้ลึก ในความรับผิดชอบสูง มีความห่วงใยในงานและผลที่จะเกิดขึ้นต่อนักเรียนอยู่เสมอ

4. เป็นผู้ที่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และกระตือรือร้น ทั้งนี้เพราะว่าวิชาพลศึกษาเป็นวิชา ที่จะต้องปรับให้เข้ากับสภาพการณ์ การเรียนการสอนที่จะให้ได้ผลดีนั้น ครูพลศึกษาจะต้องสามารถ ปรับวิธีการสอน วัสดุและสื่อการสอนอื่น ๆ ให้เข้ากับสภาพการณ์ที่มีอยู่นั้น ซึ่งจะช่วยให้กิจการ เกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและได้ผลดี

5. เป็นผู้มีบุคลิกภาพที่ดี มีสุขภาพสมบูรณ์ รวมทั้งการแต่งกายด้วยเสื้อผ้าที่สะอาดถูกต้อง และเหมาะสมกับกาลเวลา ตลอดจนการออกกำลังกายเป็นประจำ เพื่อให้ร่างกายและจิตใจอยู่ใน ระดับสมรรถภาพที่สูงอยู่เสมอ ทั้งนี้เพราะครูพลศึกษาทำหน้าที่คล้ายกับเป็นผู้แทนของวิชาพลศึกษา ฉะนั้นบุคลิกภาพที่ดีและการมีสุขภาพดี ซึ่งเป็นจุดหมายปลายทางอย่างหนึ่งของวิชาพลศึกษา จึงควรมีอยู่ในตัวของครูผู้สอนวิชาพลศึกษาด้วย มิฉะนั้นแล้วการสอนวิชาพลศึกษาของครูก็จะ เป็นไปในลักษณะที่ว่าครูสอนอย่างหนึ่ง แต่การกระทำของครูเป็นไปอีกอย่างหนึ่ง การสอนของครู ก็จะไม่ได้อผลดีเท่าที่ควร

6. เป็นผู้มีคุณธรรม มีจิตใจโอบอ้อมอารี เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และมีน้ำใจเป็นนักกีฬา ทั้งนี้ เพื่อจะเป็นตัวอย่างที่ดีในการสอนวิชาพลศึกษา กิจกรรมพลศึกษาต่าง ๆ จะทำให้ครูสามารถปลูกฝัง คุณธรรมต่าง ๆ ให้เกิดขึ้นในตัวนักเรียนได้มากมาย เช่น ความสามัคคี ความร่วมมือกัน การเสียสละ เพื่อประโยชน์ส่วนรวม การเป็นผู้นำ การเป็นผู้ตาม การรู้จักแพ้ รู้จักชนะ รู้จักอภัย การเป็นผู้เล่นที่ดี การเป็นผู้ดูที่ดี การรับผิดชอบต่อหน้าที่ การเคารพสิทธิของผู้อื่น เป็นต้น ถ้าจะให้สิ่งเหล่านี้มีหรือ เกิดขึ้นในตัวนักเรียนแล้ว ครูควรจะเป็นตัวอย่างที่ดีก่อนด้วย

7. เป็นผู้ที่รักเด็ก มีอารมณ์สนุกสนานร่าเริง ทั้งนี้เพราะว่าการสอนวิชาพลศึกษาที่จะ ได้ผลดีนั้น ควรเป็นไปในลักษณะที่เป็นธรรมชาติมากที่สุด ทั้งในด้านครูผู้สอนและนักเรียน

กิจกรรมการสอนต่าง ๆ ควรจะเป็นไปอย่างกันเอง ครูสามารถปรับตัวให้เข้ากับโอกาสของ ความสนุกสนานของกิจกรรมการเรียนต่าง ๆ ได้ถูกต้องกับกาลเวลา และขณะเดียวกันก็มีความรัก และความหวังดีในตัวนักเรียนด้วยความจริงใจ

5. วิธีสอนผลศึกษา

วิธีสอน คือรูปแบบของการดำเนินการ การถ่ายทอดความรู้ การกำหนดรูปแบบสามารถ ดำเนินได้หลายวิธีและหลายเหตุผล แต่ในการกำหนดวิธีสอนจะต้องคำนึงถึงชนิดของความรู้ ที่จะถ่ายทอด วิธีการสื่อสารที่จะใช้ระหว่างผู้สอนและผู้เรียนและเทคนิค ตลอดจนอุปกรณ์ ซึ่งช่วย ในการถ่ายทอดความรู้ที่มีอยู่และสามารถสร้างเสริมขึ้นได้ (รุ่งทิวา จักรกร. 2527 : 35)

วิธีสอนนับว่าเป็นหัวใจสำคัญในการสอนของครู เนื่องจากเป็นตัวเชื่อมระหว่าง ประสบการณ์เนื้อหาเกี่ยวกับตัวนักเรียน เพื่อให้ให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้หรือมีพฤติกรรมจากจุดมุ่งหมาย ที่วางไว้ ครูที่ดีจึงต้องเลือกวิธีสอนที่เหมาะสมกับลักษณะความต้องการ ความสนใจ ความพึงพอใจ ตลอดจนเนื้อหาวิชา ประสบการณ์และสถานการณ์ในการเรียนวิชานั้น ๆ เพื่อผู้เรียนจะได้เกิดการเรียนรู้ ได้เร็วและเป็นผลดี

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2527 : 101-105) ได้กล่าวถึงวิธีการสอนที่อาจนำมาดัดแปลงใช้ในการสอน วิชาพลศึกษาไว้โดยสรุปดังต่อไปนี้

1. วิธีการสอนแบบบรรยาย (Lecture Method) วิธีการสอนแบบบรรยายอาจจะนำมาใช้ ในการสอนวิชาพลศึกษา เมื่อครูมีความประสงค์ที่จะให้นักเรียนได้เข้าใจเรื่องต่าง ๆ เช่น ประวัติ ความเป็นมาของการกีฬา ระเบียบข้อบังคับและกติกาการเล่น กลวิธีการเล่น มารยาทในการเล่น และเหตุการณ์ต่าง ๆ เกี่ยวกับการกีฬา เป็นต้น เพื่อให้นักเรียนทั้งชั้นได้เรียนรู้และเข้าใจพร้อม ๆ กัน การสอนแบบบรรยายนี้เป็นการสอนที่มีจุดอ่อนที่สุด โดยเฉพาะเมื่อนำมาใช้ในวิชาพลศึกษา เพราะ จะทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายและขาดความสนใจได้โดยง่าย เพราะนักเรียนจะมีความสนใจ อยู่กับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมจริงมากกว่า ฉะนั้นเมื่อมีความจำเป็นที่จะต้องใช้วิธีการสอนแบบนี้ ครูควรกระทำโดยรวบรัด สั้นและง่ายต่อการเข้าใจ

2. การสอนแบบอธิบายและสาธิต (Explanation and Demonstration) ในขณะการสอน แบบบรรยายเป็นการสอนที่มุ่งให้นักเรียนได้เข้าใจ โดยอาศัยประสาทหูอย่างเดียว การสอนแบบ อธิบายและสาธิตนี้ มีความต้องการให้นักเรียนได้ยินและได้เห็นลักษณะท่าทางต่าง ๆ ประกอบกัน ไปด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการเรียนวิชาพลศึกษา วิธีการสอนแบบนี้เป็นวิธีที่นิยมใช้กันมาก เมื่อครูต้องการให้นักเรียนได้เห็นลักษณะการเคลื่อนไหว หรือวิธีการที่ถูกต้องอย่างแท้จริง จะเป็น การช่วยให้นักเรียนเข้าใจได้ง่ายและประหยัดเวลา

3. การสอนแบบให้นักเรียนได้กระทำหรือฝึกหัดด้วยตนเอง (Learning by Doing) การสอนแบบนี้เป็นกระดูกล้นหลังของการสอนพลศึกษาอย่างหนึ่ง ใช้เมื่อครูต้องการให้นักเรียนได้มีทักษะในการกีฬาที่ครูสอนนั้น ตามปกติการสอนแบบนี้มักเป็นการสอนภายหลังจากครูได้อธิบายและสาธิตให้นักเรียนเข้าใจในวิธีการเคลื่อนไหวของทักษะแล้ว ฉะนั้น การสอนแบบนี้ก็เพื่อจะให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง เพื่อให้นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้และมีทักษะ สามารถนำทักษะที่เรียนไปแล้ว ไปใช้ในสภาพการณ์ของการเล่นกีฬาจริง ๆ โดยอัตโนมัติ

4. การสอนแบบอภิปราย (Discussion) การสอนโดยให้นักเรียนได้มีการอภิปรายกันนั้น เป็นวิธีการสอนที่กระตุ้นความคิดของนักเรียนได้เป็นอย่างดี ครูพลศึกษาอาจใช้วิธีการสอนแบบนี้เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ ความคิด และประสบการณ์ในวิชาพลศึกษาอย่างกว้างขวาง เช่น ให้นักเรียนได้มีการอภิปรายในปัญหาการเล่นเป็นทีม กลวิธีการเล่น การป้องกันอันตรายจากการเล่นการบำรุงรักษาสุขภาพและอื่น ๆ เพื่อจะได้ทบทวนความคิดเห็นของนักเรียนและนำมาเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป การสอนโดยวิธีการอภิปรายนี้ ครูอาจแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อยหลาย ๆ กลุ่ม แต่ละกลุ่มทำการอภิปรายในปัญหาต่าง ๆ แยกต่างกัน แล้วนำมาเสนอในชั้นก็ได้

5. การสอนแบบมอบหมายงานหรือโครงการให้นักเรียนทำ (Assignment or Project) การสอนแบบมอบหมายงานหรือโครงการให้นักเรียนทำเป็นการสอนที่กระตุ้นความสนใจ เพื่อให้นักเรียนเห็นความสำคัญหรือประโยชน์ของการพลศึกษาในชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดียิ่งอย่างหนึ่ง การมอบหมายงานนี้ ครูอาจจะมอบหมายให้นักเรียนทำเป็นกลุ่มหรือเป็นรายบุคคลก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับขอบข่ายหรืองานที่จะต้องทำ ระยะเวลา หรือวัตถุประสงค์ของงานนั้น ๆ

6. การสอนแบบให้การบ้าน (Homework) การสอนแบบให้การบ้านเป็นการสอนที่จะช่วยส่งเสริมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาให้สามารถบรรลุถึงจุดหมายปลายทางได้ดีอย่างหนึ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าหากว่าการสอนวิชาพลศึกษานั้น เป็นการสอนเพื่อให้นักเรียนสามารถนำประสบการณ์และความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันจริง ๆ แล้ว การสอนแบบให้การบ้านนักเรียนเป็นการสอนที่จะช่วยให้บรรลุผลนี้ได้เป็นอย่างดี เพราะเท่ากับว่าเป็นการฝึกหัดให้นักเรียนได้นำประสบการณ์จากการเรียนไปใช้ในชีวิตจริง ๆ นั่นเอง

7. การสอนแบบทดลอง (Experiments) การสอนแบบนี้เป็นวิธีการสอนที่มีบทบาทสำคัญในวิชาพลศึกษาไม่น้อย เพราะวิชาพลศึกษาเป็นวิชาการอย่างหนึ่งที่สามารถทดลองให้เห็นผลที่เกิดขึ้นในสิ่งที่เราเชื่อและปฏิบัติตามนั้น ๆ อย่างแท้จริง จะเป็นการช่วยให้นักเรียนเข้าใจและเห็นความสำคัญของการเรียนการสอนนั้น ๆ ยิ่งขึ้น

วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2536: 199 – 202) กล่าวว่า วิธีสอนพลศึกษามี 4 แบบ ได้แก่

1. วิธีสอนแบบเก่า (The Traditional Model) เป็นวิธีสอนที่นิยมมานาน เช่น แบบอธิบาย แบบสาธิต แบบฝึก แบบให้ลงมือปฏิบัติ แบบใช้กิจกรรมนำ (Lead-up Activities) แบบแก้ไขทักษะย่อย (Basic Skills Correction) และแบบให้นักเรียนเข้าร่วมในเกมหรือกีฬาและการแข่งขันลักษณะของวิธีสอนแบบเก่า มีดังนี้

- 1.1 เป็นการสอนแบบหน่วย (โครงการสอน) โดยเริ่มจากง่ายไปหายาก
- 1.2 เน้นเนื้อหาวิชาที่จัดให้นักเรียนได้เรียน แม้ว่าจะให้เลือกรียนก็ตาม
- 1.3 มีการเลือกกิจกรรมพลศึกษาต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับอายุ ความเจริญเติบโตและพัฒนาการของนักเรียน เช่น กีฬาประเภททีม กีฬาประเภทเดี่ยว กีฬาทางน้ำ กิจกรรมเข้าจังหวะ และกิจกรรมทดสอบตนเอง
- 1.4 เนื้อหาส่วนใหญ่มีความเป็นอิสระโดยขึ้นอยู่กับระดับชั้นที่สอน
- 1.5 เน้นตัวครู ครูจะเป็นผู้บริหาร ผู้จัดการ ผู้ออกคำสั่ง และผู้ควบคุมโปรแกรมต่าง ๆ
- 1.6 ครูเป็นผู้สังเกตและวิเคราะห์ทักษะการเคลื่อนไหวของนักเรียน ทั้งที่เป็นกลุ่มย่อย และเป็นรายบุคคล ใช้การเสริมแรงทั้งทางบวกและทางลบ

2. วิธีสอนแบบอาศัยการเคลื่อนไหวเบื้องต้น (The Performance Based Instruction Model) เป็นวิธีสอนแบบเน้นตัวนักเรียน ให้นักเรียนหาความรู้ด้วยตนเอง เช่น แบบใช้ตำรา แบบคำถาม – คำตอบ แบบอภิปราย แบบมอบหมายงานหรือโครงการ แบบทดลอง เป็นต้น ลักษณะของวิธีสอนแบบอาศัยการเคลื่อนไหวเบื้องต้น มีดังนี้

- 2.1 ใช้ความสามารถทางการเรียนของนักเรียนเป็นพื้นฐาน ครูและนักเรียนจะช่วยกันสร้างความรู้ขึ้นมา โดยอาศัยการจัดทำโปรแกรมการสอน
 - 2.2 ครูได้ใช้ทฤษฎีต่าง ๆ ช่วยสนับสนุนการวางแผนโปรแกรมการสอนทักษะกีฬาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
 - 2.3 ถือการออกกำลังกายเป็นหัวใจ นั่นคือให้นักเรียนเรียนรู้ด้วยการเคลื่อนไหวด้วยตนเอง
 - 2.4 การประเมินผลความสามารถในการสื่อความเข้าใจของครูให้แก่ นักเรียน จะทำการวัดจากพฤติกรรมของครูมากกว่าความรู้ของครู
 - 2.5 เน้นวิธีการเรียนรู้ของนักเรียนมากกว่าสิ่งใด
- การสอนทักษะด้วยวิธีแบบที่สองจะแบ่งการเรียนรู้ออกเป็น 2 ระยะ คือ
- ระยะที่ 1 นักเรียนเกิดความคิดความเข้าใจในการเคลื่อนไหว
 - ระยะที่ 2 นักเรียนเกิดความจำ และแยกแยะได้

จุดมุ่งหมายของวิธีการสอนแบบอาศัยการเคลื่อนไหวเบื้องต้น เป็นความต้องการที่จะแยกการวัดผลทักษะออกจากการวัดผลพลอยได้อื่น ๆ ทำให้ประเมินผลนักเรียนได้ถูกต้องยิ่งขึ้น และนักเรียนได้เกิดการเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติ

3. วิธีสอนแบบกำหนดขอบข่ายของกระบวนการเกิดความคิดรวบยอด (The Purpose – Process Conceptual Framework Model) ครูมีความจำเป็นที่จะต้องได้รับข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะความคิดรวบยอดของนักเรียน เพื่อนำไปใช้ในการตัดสินใจทำหลักสูตร ซึ่งถ้าทำได้จะช่วยให้ครูสามารถกำหนดขอบข่ายของเนื้อหาวิชาและจัดลำดับการเรียนรู้ได้เหมาะสมยิ่งขึ้น

วิธีสอนแบบกำหนดขอบข่าย กระบวนการ และเป้าหมายของความคิดรวบยอด (ความรู้) นี้ จะเห็นได้จากการที่นักเรียนแสดงพฤติกรรมออกมาด้วยการเขียนหรืออธิบายให้เห็นถึงความสำคัญของเนื้อหาหลักสูตร เป้าหมายหรือขอบข่ายดังกล่าวที่นักเรียนเขียนหรืออธิบายได้คือ

มนุษย์ต้องการการเคลื่อนไหว คือ

1. ส่งเสริมพัฒนาการด้านศักยภาพส่วนบุคคล
2. พัฒนาทักษะการเคลื่อนไหวที่เป็นประโยชน์ต่อการปรับตัวและควบคุมตนเองตามสภาพแวดล้อมทางพลศึกษา

3. ช่วยเหลือตนเองในการสร้างความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นๆ

4. วิธีสอนแบบอื่น ๆ (Other Alternative Method) วิธีสอนทั้ง 3 แบบที่กล่าวมาเป็นทฤษฎีของการสอนทั่ว ๆ ไป แต่ในการวางแผนการสอนจริง ๆ แล้วจะมีวิธีสอนแบบอื่น ๆ อีก เช่น วิธีสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตรแบบแกน วิธีสอนแบบใช้ความคิดรวบยอดในการเคลื่อนไหว วิธีสอนแบบเน้นกระบวนการของการเรียน เป็นต้น

สำหรับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาพลศึกษานั้น วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2536 : 258 – 259) ได้สรุปเป็นหลักไว้ดังนี้

1. กำหนดแนวทางของกิจกรรมพลศึกษาแต่ละกิจกรรมให้มีรายละเอียดมากพอ กล่าวคือ มีความสอดคล้องกับหลักสูตร

2. คำนึงถึงความจำเป็น ลักษณะ ความสามารถ และความต้องการของนักเรียน ควรให้นักเรียนมีโอกาสเลือกกิจกรรมพลศึกษาตามลักษณะความแตกต่างของนักเรียนบ้าง

3. จัดกิจกรรมพลศึกษาให้มีความสมดุลและครอบคลุมประสบการณ์หลาย ๆ รูปแบบ เพื่อส่งเสริมให้เกิดความก้าวหน้าในการเรียน เช่น การเคลื่อนไหวเบื้องต้น จังหวะ พัฒนาการด้านร่างกาย ยืดหยุ่น ต่อตัว เกม และกีฬาต่าง ๆ ให้นักเรียนได้มีโอกาสเรียนรู้หรือประสบการณ์หลายรูปแบบและจะ ได้เกิดการทดลองแสวงหาตามความต้องการของตนเองด้วยตนเอง

4. ควรคำนึงถึงคุณค่าของความคิดรวบยอดที่นักเรียนทุกคนจะได้รับ ซึ่งหมายถึงว่านักเรียนควรมีทักษะดี มีทักษะหลายรูปแบบ มีผลสัมฤทธิ์สูง และควรจัดโปรแกรมสำหรับเด็กพิเศษด้วย

5. เลือกกิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษาในแต่ละระดับชั้น

6. เนื้อหาของกิจกรรมพลศึกษาควรตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงด้านพฤติกรรม เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดสัมฤทธิ์ผล มีประโยชน์อย่างเต็มที่โดยอาศัยวิธีการสอนที่ดีของครู ฉะนั้น จึงควรมีทั้งกิจกรรมการออกกำลังกายโดยตรง เกม และกีฬาต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมและสนองตอบต่อความต้องการของตัวนักเรียนเองในเรื่องของเป้าหมาย ความคิดริเริ่ม ความเชื่อมั่น และระดับความก้าวหน้า

7. เนื้อหาของกิจกรรมพลศึกษาควรขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพของร่างกายและทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้น จึงควรจัดกิจกรรมโดยใช้เวลาเพื่อการสอนของครูและการฝึกของนักเรียนมากพอควร มีการฝึกอย่างเป็นระบบ และก่อให้เกิดการเรียนรู้หรือความคิดรวบยอดที่ดี

8. การจัดประสบการณ์ของการเรียนรู้ให้แก่นักเรียนแต่ละระดับชั้นต้องมีการวางแผนเป็นปี โดยพิจารณาให้เหมาะสมกับฤดูกาล เพราะจะทำให้ให้นักเรียนได้รับประสบการณ์เต็มที่และครูก็ตั้งใจสอนด้วย

9. ควรจัดกิจกรรมพลศึกษาให้น่าสนใจโดยตอบสนองต่อความต้องการของทั้งนักเรียนชายและหญิง จัดการแข่งขันกีฬาในเรียนโรงเรียน การแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน การแข่งขันกีฬาสี กีฬาระหว่างชมรมต่าง ๆ และควรมีหน่วยงานรับผิดชอบในการจัดกิจกรรมพลศึกษาเพื่อนันทนาการด้วย โดยอาจจัดในเวลาหลังเลิกเรียน วันหยุด หรือระหว่างเวลาพักของนักเรียนในแต่ละวัน

10. จัดการบริหารกิจกรรมพลศึกษาให้ดีพอสมควรเพื่อช่วยให้นักเรียนเกิดสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนโดยปฏิบัติดังนี้

10.1 ให้คำปรึกษาแนะนำหรือสอนได้เป็นอย่างดี

10.2 จัดสิ่งอำนวยความสะดวกทั้งในร่มและกลางแจ้ง

10.3 จัดสรรงบประมาณในการจัดซื้อวัสดุและอุปกรณ์ให้เพียงพอ

10.4 จัดห้องเปลี่ยนเสื้อผ้าและห้องอาบน้ำไว้ให้เพียงพอ

วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2536 : 320 – 326) ได้กล่าวถึงการเลือกจัดกิจกรรมพลศึกษาไว้ว่าควรเป็นกิจกรรมที่มีลักษณะดังนี้

1. มีคุณค่าตามจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษาคือ เสริมสร้างให้นักเรียนเกิดพัฒนาการต่าง ๆ ตามจุดมุ่งหมาย
2. มีความสนุกสนานและท้าทายความสามารถของนักเรียน
3. สามารถปรับให้เหมาะสมกับวัยและความสนใจของนักเรียน และถ้าเป็นไปได้ควรให้นักเรียนได้เลือกเรียนเอง
4. อาศัยทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้นเป็นพื้นฐาน เพื่อความปลอดภัยและเป็นการสร้างแรงจูงใจ
5. เหมาะสมกับอุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกตลอดจนความสามารถของครู
6. สามารถนำไปใช้ในโอกาสต่อไปได้ คือ การนำไปใช้นอกเวลาเรียน
7. มีคุณค่าต่อสุขภาพ และมีความปลอดภัย
8. สอดคล้องกับนโยบาย ปรัชญา และแนวการบริหารของโรงเรียน
9. ส่งเสริมการแสดงออกของแต่ละบุคคล
10. สอดคล้องกับกิจกรรมที่นักเรียนปฏิบัติโดยปกตินอกห้องเรียนอยู่แล้ว
11. ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมและการแสดงออกที่ดีที่สังคมยอมรับ

สำหรับการเรียนการสอนและการจัดกิจกรรมวิชาพลศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย (สาขาศึกษาทั่วไป คณะศิลปศาสตร์ , 2555 : 55 - 67) มีดังนี้

1. หัวข้อที่ใช้ในการเรียนการสอน ได้แก่ ความรู้พื้นฐานทางพลศึกษา การปฏิบัติเกี่ยวกับกิจกรรมพลศึกษา การสร้างเสริมสมรรถภาพทางกาย การทำงานเป็นทีม ระเบียบ กติกา มารยาท การจัดการและการดำเนินการแข่งขันโดยเลือกชนิดกีฬาตามความเหมาะสม
2. กิจกรรมที่ใช้ในการเรียนการสอน ได้แก่ การบรรยาย การสาธิต การถามตอบ และการสรุปบทเรียน

ดังนั้น วิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้สอนจะต้องเน้นให้ผู้เรียนเกิดความคิดความเข้าใจในการเคลื่อนไหว เกิดความจำหรือแยกแยะได้ โดยอาศัยการวางแผนการสอนจัดกิจกรรมให้มีรายละเอียดการลำดับขั้นตอนอย่างเป็นระบบ น่าสนใจเหมาะสมกับวัยของผู้เรียนภายใต้การสังเกต แนะนำจากผู้สอน

6. การวัดผลและการประเมินผลทางพลศึกษา

ความหมายของการวัดผล

มีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของการวัดผล (Measurement) ไว้ดังนี้

สุวิมล ตั้งสัจพจน์ (2526 ก : 7) กล่าวว่า การวัดผล หมายถึง การหาปริมาณจำนวนจากการกำหนดค่าอย่างมีเกณฑ์ที่ถูกต้อง สมเหตุสมผล และง่ายในการปฏิบัติ

วิริยา บุญชัย (2529: 7-8) กล่าวถึงการวัดผลไว้ว่า หมายถึง การเปรียบเทียบสิ่งที่ต้องการทราบกับเครื่องมือมาตรฐาน เพื่อต้องการทราบปริมาณหรือขนาดซึ่งสามารถทราบผลได้ทันทีด้วยเครื่องมือมาตรฐานนั้นเป็นผู้บอกให้ทราบ เช่น ต้องการทราบความกว้างของโต๊ะ เราก็กเอาเทปหรือไม้เมตรมาวัด เราจะทราบความกว้างของโต๊ะทันที การวัดผลจึงเป็นวิธีตรวจหรือหาปริมาณขนาดหรือสัดส่วนในสิ่งที่ต้องการจะทราบโดยอาศัยเครื่องมือวัดนั่นเอง

จิราภรณ์ ศิริทวี (2535 : 12) ให้ความหมายของการวัดผลไว้ว่า การวัดผลหมายถึง การกำหนดเครื่องหมาย หรือตัวเลขเพื่อแทนปริมาณหรือคุณภาพของสิ่งที่ต้องการวัด

ภัทรา นิคมานนท์ (2540 : 8) ได้กล่าวถึงความหมายของการวัดผลว่า หมายถึง การใช้เทคนิควิธีการซึ่งเรียกว่า เครื่องมือวัดอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อการศึกษา ค้นคว้า หรือตรวจสอบคุณลักษณะของบุคคล ผลงาน หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งเพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความหมายแทนพฤติกรรมหรือคุณลักษณะของสิ่งของหรือบุคคลที่ต้องการศึกษา

เขาวดี วิบูลย์ศรี (2540 : 5) กล่าวว่า การวัดผล หมายถึง กระบวนการบ่งชี้ผลผลิตหรือคุณลักษณะที่วัดได้จากเครื่องมือวัดผลประเภทใดประเภทหนึ่งอย่างมีระบบ

สมนึก ภัททิยชนี (2546 : 1) กล่าวโดยสรุปว่า การวัดผลเป็นกระบวนการหาปริมาณหรือจำนวนของสิ่งต่าง ๆ โดยใช้เครื่องมืออย่างใดอย่างหนึ่งมาวัด ผลจากการวัดมักจะออกมาเป็นตัวเลขหรือสัญลักษณ์ หรือข้อมูล

บุญส่ง โกสะ (2547 : 10) กล่าวสรุปความหมายของการวัดผลว่า หมายถึง กระบวนการหรือวิธีการเพื่อให้ได้จำนวนตัวเลขที่มีความหมายแทนปริมาณหรือขนาดหรือคุณสมบัติของสิ่งที่ต้องการวัด

ผาณิต บิลมาศ (2522 : 16-17) กล่าวสรุปความหมายของการวัดผลว่า หมายถึง การนำเครื่องมือที่เชื่อถือได้มาตรฐานไปเปรียบเทียบวัดกับสิ่งที่ต้องการจะทราบถึงปริมาณหรือขนาดซึ่งสามารถวัดได้ทันทีและออกมาเป็นตัวเลขเรียกว่า ปริมาณ (Quantity)

กิลฟอร์ด (สุวิมล ตั้งสัจพจน์ 2526 ก : 7 ; อ้างอิงจาก Guilford. 1954) กล่าวว่า การวัดผลเป็นการวัดค่าตัวเลขให้แก่วัตถุหรือเหตุการณ์โดยมีกฎเกณฑ์

จอห์นและเนลสัน (บุญส่ง โกสะ 2547 : 10 ; อ้างอิงจาก John and Nelson.1986) กล่าวว่า การวัดผลเป็นกระบวนการช่วยในการกำหนดคุณค่า โดยในการวัดผลจะใช้เครื่องมือหรือเทคนิคต่าง ๆ ในการรวบรวมข้อมูล

ความหมายของการประเมินผล

สุวิมล ตั้งสัจพจน์ (2526 ก : 8) กล่าวว่า การประเมินผล (Evaluation) เป็นกระบวนการที่กระทำต่อจากการวัดผลแล้ววินิจฉัย ตัดสินและสรุปค่าที่ได้จากการวัดอย่างมีกฎเกณฑ์

วิริยา บุญชัย (2529 : 9) กล่าวว่า การประเมินผล หมายถึง การกำหนดค่าหรือดีค่าหรือวัดคุณค่าในสิ่งที่ต้องการจะทราบในทางรวม ๆ เช่น กำหนดค่าว่า ดี เลว สวย เป็นต้น ในการกำหนดค่าหรือดีค่านั้นอาศัยจากการทดสอบและวัดผลมาประมวล แล้วลงความเห็นว่าเป็น “ดี” “สวย” หรือ “ไม่สวย” การประเมินผลเป็นขบวนการตัดสินใจการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนักเรียน ในการตัดสินใจนั้นครูจำเป็นต้องอาศัยกระบวนการเพื่อช่วยให้การตัดสินใจเป็นไปอย่างถูกต้อง กระบวนการดังกล่าว ได้แก่ การรวบรวมข้อมูล (การวัดผล) เพื่อเปรียบเทียบข้อมูลที่ได้อีกกับข้อมูลที่มีเกณฑ์มาตรฐานอยู่แล้ว ต่อจากนั้นก็กำหนดคุณค่าหรือตัดสินโดยอาศัยข้อมูลจากการวัดผลดังกล่าวแล้ว การประเมินผลถือว่ามีส่วนสำคัญในการปรับปรุงการเรียนของนักเรียนด้วย

ผาณิต บิลมาศ (2522 : 16-17) กล่าวว่า การประเมินผล (Evaluation) หรือการประเมินค่า หมายถึง การสอบ พิจารณา ตรวจสอบ หรือตีความหมายของคะแนนที่รวบรวมมาได้จากแหล่งต่าง ๆ เช่น การสอน การเรียน พฤติกรรมบุคลิกภาพ เป็นต้น นำมาสรุปรวมกันแล้วให้ออกมาเป็นเกรดหรือคะแนนรวมว่านักเรียนคนนั้นได้เรียนรู้อยู่ในระดับไหน หรือบรรลุตามความมุ่งหมายระดับไหน

การวัดผลเป็นการวัดที่ทำได้หลายอย่าง แต่การประเมินผลผลจะสรุปจากหลาย ๆ ด้าน การประเมินผลเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของขบวนการศึกษา ฉะนั้นจะต้องตระหนักถึงคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้วัด และเกณฑ์ของการประเมินผลต้องสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายที่วางไว้ด้วย

ประโยชน์ของการวัดผลและประเมินผลทางพลศึกษา

สุวิมล ตั้งสัจพจน์ (2526 ข : 10) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการวัดผลและประเมินผลทางพลศึกษา ดังต่อไปนี้

1. เพื่อช่วยให้ทราบสถานภาพของนักเรียนได้อย่างถูกต้อง
2. เพื่อช่วยกระตุ้นให้นักเรียนมีความสนใจในการเรียนมากขึ้น
3. เพื่อช่วยในการแบ่งนักเรียนตามลำดับความสามารถและสะดวกในการจัดกลุ่ม

4. เพื่อให้สามารถประเมินผลการเรียนของนักเรียนและการสอนของครูได้
5. เพื่อช่วยให้สามารถวินิจฉัยและทำนายผลการเรียนการสอนได้
6. เพื่อช่วยให้สามารถให้คะแนนนักเรียนได้อย่างถูกต้อง
7. เพื่อช่วยให้เป็นวิธีหนึ่งของการเรียนการสอน โดยสร้างสถานการณ์อย่างหนึ่ง เพื่อให้
นักเรียนได้ทดลองความสามารถอย่างเต็มที่

ลักษณะและวิธีวัดผลทางพลศึกษา

วาสนา คุณาภิสิทธิ์ (2536 : 32-33) ได้แบ่งการวัดผลทางพลศึกษาออกเป็น 4 ลักษณะ
ดังต่อไปนี้

1. การทดสอบลักษณะการแปลความ (Tests of Interpretive Traits) การแปลความหมาย
รวมถึงการรับรู้ ความคิด มโนทัศน์ และการตัดสินใจ ความเข้าใจ ความรู้
2. การทดสอบลักษณะความรู้สึกลึก (Test of Impulsive Traits) การทดสอบหรือการประเมิน
ระดับความสนใจในกิจกรรมพลศึกษา ทักษะที่มีต่อกิจกรรมวิถีทางอารมณ์และลักษณะของ
อุดมคติ จะใช้แบบทดสอบความรู้สึกลึก
3. การทดสอบลักษณะการทำงานสัมพันธ์กันระบบประสาทกับระบบกล้ามเนื้อ (Test of
Neuromuscular Traits) เป็นการทดสอบการทำงานประสานกันระหว่างระบบประสาทกับ
ระบบกล้ามเนื้อหรือการทดสอบทักษะสมรรถภาพทางกายบางประการ
4. การทดสอบลักษณะการทำงานของอวัยวะต่าง ๆ (Tests of Organic Traits) เป็นการทดสอบ
หน้าที่การทำงานของระบบอวัยวะต่าง ๆ ซึ่งประกอบด้วยหน้าที่ทางสรีระ ของอวัยวะภายในและ
ระบบอวัยวะอื่น ๆ คือ ระบบไหลเวียนโลหิต ระบบหายใจ ระบบย่อยอาหารระบบขับถ่ายและกลไก
การระบายความร้อน

วิธีการวัดผลทางพลศึกษา

บาร์โรว์ (ผาณิต บิลมาศ 2522:15-19 ; อ้างอิงจาก Barrow.1979:132-137) กล่าวถึงวิธีการ
วัดผลที่ใช้กันมาก ได้แก่

1. บันทึกประวัติบุคคล (Anecdotal Record) เป็นเครื่องมือในการประเมินพฤติกรรมผู้เรียน
ในการเรียนด้านจริยศึกษา
2. แบบเลือกรายการ (Check List) เป็นเครื่องมือใช้รวบรวมข้อมูลทั้งขบวนการ
ทางพลศึกษาและผลของพลศึกษา
3. การสัมภาษณ์ (Interview) เหมือนแบบสอบถาม แต่เป็นการสอบถามแบบปากเปล่า

4. การสำรวจ (Inventory) โดยมากใช้การวัดทัศนคติทางสุขภาพและประเมิณพฤติกรรมทางเจตคติ

5. การสังเกต (Observation) เป็นการเฝ้าดูพฤติกรรมกระทำหรือสถานการณ์ของนักเรียน

6. แบบวัดการกระทำของร่างกาย (Physical Performance Test) เป็นแบบวัดที่มีความเป็นปรนัยใช้วัดความเคลื่อนไหวของมนุษย์ รวมทั้งความสามารถทางกลไก สมรรถภาพกลไก ทักษะกีฬา รูปร่างและการโภชนาการ

7. แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นวิธีที่ใช้มากที่สุด เพื่อให้ได้ข้อมูลจากบุคคลเกี่ยวกับสถานภาพปัจจุบันและประสบการณ์ โดยให้กรอกคะแนนสอบถามที่สร้างขึ้น

8. มาตรฐานประมาณค่า (Rating Scale) เป็นการนำขบวนการสังเกตมาจัดลำดับใช้ประเมินความสามารถ ใช้วัดทัศนคติ ความชอบ การมีน้ำใจนักกีฬา ความสามารถในการเล่นกีฬา

9. สังคมมิติ (Sociometry) เป็นการวัดความเจริญงอกงามทางสังคม

10. แบบทดสอบที่ใช้เขียน (Written Test) ใช้วัดความรู้และความเข้าใจ

วิริยา บุญชัย (2529: 32-34) กล่าวว่า องค์ประกอบที่นำมาตัดสินคะแนนวิชาพลศึกษา ได้แก่

1. Psychomotor Domain เป็นการพัฒนาด้านการเคลื่อนไหว การทำงานของกล้ามเนื้อ ทักษะในการใช้มือ ครูควรทดสอบเกี่ยวกับความสัมฤทธิ์ผลในการเรียน ทักษะของกิจกรรมประเภท สมรรถภาพทางกาย ความสามารถด้านกลไกและความสามารถในการเล่นการให้คะแนนในกีฬา แต่ละประเภทควรทดสอบสิ่งเหล่านี้ ทักษะทางกีฬา ความร่วมมือและการวิเคราะห์ความสามารถในการเล่นบางครั้งการใช้แบบทดสอบทักษะทางกีฬาอาจจะไม่สะดวกสำหรับครู ในกรณีดังกล่าว ครูควรเลือกใช้วิธีการประเมินคุณค่าแทน

2. Cognitive Domain เป็นการพัฒนาด้านสติปัญญา การระลึกได้ (Recall) การจำได้หรือการรู้จัก (Recognition) การวัดด้านนี้ ได้แก่ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกลไกและหลักของการเคลื่อนไหว กฎ กติกา ความปลอดภัย การเสริมสร้างสมรรถภาพ ตลอดจนประวัติของกิจกรรมประเภทต่าง ๆ

3. Affective Domain เป็นการประเมินเกี่ยวกับพฤติกรรมทางสังคม ซึ่งประกอบไปด้วยความสนใจ ทัศนคติ ความซาบซึ้ง ความมีน้ำใจนักกีฬา ความร่วมมือ ความสามารถในการปรับตัว การเป็นผู้นำและผู้ตาม เป็นต้น

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2527 : 150) กล่าวว่า การวัดและประเมินผล ช่วยให้ทราบสภาพของนักเรียนได้อย่างถูกต้อง ช่วยกระตุ้นให้นักเรียนมีความสนใจใฝ่เรียนมากขึ้น สามารถประเมินผล การเรียนของนักเรียนและการสอนของครูได้

พิชิต ภูติจันทร์ (2547 : 2) กล่าวว่า การวัดผลเป็นกระบวนการติดตามผลการปฏิบัติว่าได้ผลตรงตามเป้าหมายมากน้อยเพียงใด หรือมีข้อบกพร่องในเรื่องใด การวัดผลจึงมีบทบาท 2 ลักษณะ คือ วัดผลเพื่อประเมินผลการเรียนและวัดผลเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน

การวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา วิธีที่ดีที่สุดคือการสังเกตของครูและของนักเรียนเอง โดยให้ผู้เรียนประเมินคุณค่าของตนเองและเพื่อนร่วมชั้นด้วย วิธีดังกล่าวสามารถวัดเกี่ยวกับความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา การเป็นผู้นำและผู้ตามได้เป็นอย่างดีได้นอกจากส่วนสำคัญ 3 ส่วน ที่ได้กล่าวมาแล้วยังมีองค์ประกอบอื่น ๆ อีกที่นำมาพิจารณาการให้เกรด ได้แก่ ความพยายาม เวลาเรียน การพัฒนา ความสนใจ

7. อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกทางพลศึกษา

การเรียนการสอนวิชาพลศึกษานั้น นอกจากเป็นการเรียนโดยใช้กิจกรรมทางกาย เป็นสื่อแล้ว อาจจะสามารถกล่าวได้ว่า บางรายวิชานอกจากตัวครูและนักเรียนแล้วจะต้องอาศัย เครื่องอำนวยความสะดวก และอุปกรณ์ต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับกิจกรรมแต่ละประเภท ถ้าขาดเครื่องอำนวยความสะดวกแล้ว จะไม่สามารถช่วยให้การเรียนการสอนพลศึกษาเป็นไปอย่างราบรื่นหรืออาจดำเนินไปไม่ได้เลย ถ้ามีการจัดได้เหมาะสมเพียงพอจะช่วยให้การปฏิบัติงานของครูเกิดประสิทธิภาพมากขึ้น

1. วัสดุอุปกรณ์ วัสดุ คือ สิ่งของต่าง ๆ ที่กำหนดเวลาใช้อย่างจำกัด เช่น ลูกบอลต่าง ๆ เชือก ฯลฯ อุปกรณ์ คือ สิ่งต่าง ๆ ที่สภาพทนถาวรมากกว่าวัสดุ เช่น ตาข่าย ไม้ซอฟท์บอล บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดดำเนินการเกี่ยวกับระบบต่าง ๆ ของวัสดุอุปกรณ์ คือ ครูพลศึกษา ผู้ฝึกสอนกีฬา นักกีฬาและนักเรียนที่สนใจเพราะการจัดวัสดุอุปกรณ์มีความจำเป็นต่อการสอนอย่างมาก ต้องมีการวางแผนด้วย บุคคลที่มีความรู้ จึงจะทำให้วัสดุอุปกรณ์ดำเนินไปด้วยความปลอดภัย มีประสิทธิภาพและประหยัด วัสดุอุปกรณ์เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบหลาย ๆ ประการ เช่น บุคลากร การจำหน่าย การเลือกซื้อ การเก็บรักษา

2. สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกสถานที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญต่อการจัดการเรียนการสอนและการบริหารชั้นเรียนด้วยเช่นกัน สถานที่มีทั้งในร่ม เช่น โรงยิม ห้องเรียน สระว่ายน้ำ ห้องน้ำ สถานที่กลางแจ้ง เช่น สนามฟุตบอล สนามเด็กเล่น (จรวาย แก่นวงษ์คำ, 2529 : 103)

วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2539 : 246) กล่าวว่า สถานที่ที่ใช้ในการเรียนการสอนพลศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญต่อการบริหารชั้นเรียนอีกอย่างหนึ่ง สถานที่มีทั้งในร่ม เช่น โรงยิมฯ ห้องเรียน สระว่ายน้ำ ฯลฯ และสถานที่กลางแจ้ง เช่น สนามเล่น สนามฟุตบอล สนามฮอกกี้ สระว่ายน้ำ ลู่วิ่ง ฯลฯ ส่วนสิ่งอำนวยความสะดวกก็มีส่วนช่วยส่งเสริมประสิทธิภาพของการสอนเช่นกัน

ซึ่งมักประกอบด้วยห้องน้ำ ห้องเปลี่ยนเสื้อผ้า ตู้ล็อกเกอร์ อ่างน้ำ ห้องส้วม เป็นต้น และมักจะรวมอยู่ด้วยกันกับสถานที่

สิ่งที่มีอิทธิพลต่อการจัดสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก คือ

1. ประเภทของนักเรียน
2. นักเรียนกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร
3. โรงเรียนกับการบริหารพลศึกษาหรือรูปแบบของการจัดการศึกษา
4. โรงเรียนกับปรัชญาหรือนโยบาย

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2548 : 378) กล่าวว่า การที่โรงเรียนไหนควรมีอุปกรณ์และวัสดุประเภทไหนเป็นจำนวนมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับโปรแกรมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของโรงเรียนนั้น หรือกิจกรรมการเรียนการสอนที่จะเปิดสอนเพื่อประโยชน์สูงสุดของนักเรียน

8. ทฤษฎีความแตกต่างระหว่างบุคคล

ลักขณา สรวิวัฒน์ (2549 : 79) กล่าวว่า ความแตกต่างระหว่างบุคคล (Individual Difference) คือ ความไม่เหมือนกันของบุคคลซึ่งจะมีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตน มีพันธุกรรม สิ่งแวดล้อม และพฤติกรรมที่ทำให้บุคคลแตกต่างกันได้ เช่น ร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ สังคม เพศ ความถนัด ความสนใจ เจตคติ แรงจูงใจทางสังคม ค่านิยม รสนิยม ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม การศึกษา การได้รับการเลี้ยงดูหรืออบรม อายุ เหล่านี้เป็นต้น ในแต่ละคนจะมีความแตกต่างกันออกไป ไม่ว่าจะเป็นทางกาย ความคิด หรือจิตใจ

9. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

9.1 งานวิจัยในประเทศ

ชาญณรงค์ คำเพชร (2548 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา จังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา 2548 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชายและนักเรียนหญิงระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 ในจังหวัดชลบุรี จำนวน 375 คน เป็นนักเรียนชาย 145 คน นักเรียนหญิง จำนวน 230 คน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่าง แบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .97 วิเคราะห์ข้อมูลโดยแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ พบว่า

1. ความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีต่อการเรียนวิชาพลศึกษา ด้านหลักสูตร ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านบุคลิกลักษณะอาจารย์ผู้สอนและด้านการวัดและประเมินผลพลศึกษา โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 44.9 42.7 44.5 และ 45.8 ตามลำดับ ยกเว้นด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่และอุปกรณ์มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 35.4

2. ความคิดเห็นของนักเรียนชายระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีต่อการเรียนวิชาพลศึกษา ด้านหลักสูตรด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านบุคลิกลักษณะอาจารย์ผู้สอนและด้านการวัดและประเมินผลพลศึกษา โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 43.6 46.2 44.8 และ 47.9 ตามลำดับ ยกเว้นด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่และอุปกรณ์มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลางคิดเป็นร้อยละ 33.79

3. ความคิดเห็นของนักเรียนหญิงระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีต่อการเรียนวิชาพลศึกษา ด้านหลักสูตรด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านบุคลิกลักษณะอาจารย์ผู้สอน และด้านการวัดและประเมินผลพลศึกษา โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 44.7 41.8 44.2 และ 44.5 ตามลำดับ ยกเว้นด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่ และอุปกรณ์มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลางคิดเป็นร้อยละ 33.79

เทวัญ ถนอมพันธ์ (2545 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดศรีสะเกษ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนขนาดใหญ่ ตั้งกวดกรรมสามัญศึกษา จังหวัดศรีสะเกษ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2544 จำนวน 400 คน พบว่า

1. นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ด้านหลักสูตรและเนื้อหาวิชาพลศึกษาอยู่ในระดับเห็นด้วย

2. นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ด้านบุคลิกลักษณะของผู้สอนวิชาพลศึกษาอยู่ในระดับเห็นด้วย

3. นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีความคิดเห็นต่อ การเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ด้านการจัดวัสดุ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกอยู่ในระดับเห็นด้วย

4. นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ด้านจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผลวิชาพลศึกษาอยู่ในระดับเห็นด้วย

อำนาจ ดวงหิรัญ (2551 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อพัฒนาบุคลิกภาพ ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง 3 ปีการศึกษา 2550 กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคที่ลงทะเบียนเรียนวิชาพลศึกษาเพื่อพัฒนา

บุคลิกภาพ ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 300 คน ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่น .93 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ พบว่า

1. ความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา เพื่อพัฒนาบุคลิกภาพในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง 3 ปีการศึกษา 2550 ด้านหลักสูตร ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านวิธีการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านครูผู้สอน และด้านการวัดและประเมินผล โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 46.70 44.04 47.48 47.84 และ 46.20 ตามลำดับ

2. ความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคพระนครศรีอยุธยาที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อพัฒนาบุคลิกภาพในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง 3 ปีการศึกษา 2550 ด้านหลักสูตร ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านวิธีการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านครูผู้สอนและด้านการวัดและประเมินผล โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 49.00 41.11 48.18 49.93 และ 48.20 ตามลำดับ

3. ความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิควังทองที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา เพื่อพัฒนาบุคลิกภาพในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง 3 ปีการศึกษา 2550 ด้านหลักสูตร ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านวิธีการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านครูผู้สอนและด้านการวัดและประเมินผล โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 46.40 42.78 45.55 45.07 และ 45.00 ตามลำดับ

วิศาล เครือคล้าย (2530:บทคัดย่อ) ได้วิจัยความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในกลุ่มวิชาพื้นฐานทั่วไป ระดับปริญญาตรีของกลุ่มวิทยาลัยครูภาคกลาง โดยใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาที่เรียนพลศึกษาในกลุ่มวิชาพื้นฐานทั่วไป จำนวน 500 คน

พบว่า นักศึกษาประสบปัญหาในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในกลุ่มวิชาพื้นฐานทั่วไป อยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร ด้านการใช้แหล่งศึกษาค้นคว้า ด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ด้านการเรียนของนักศึกษา ด้านลักษณะเนื้อหาวิชาในหลักสูตร และมีความต้องการอยู่ในระดับมากคือ ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการสอนของอาจารย์ด้านการวัด และประเมินผล ด้านการใช้แหล่งศึกษาค้นคว้า ด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร และด้านลักษณะเนื้อหาวิชาในหลักสูตร

อนิรุท เทียบคุณ (2553:บทคัดย่อ) ได้วิจัย ความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 350 คนในแต่ละคณะของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ซึ่งประกอบด้วย คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะสถาปัตยกรรมและการออกแบบ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ และคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านครูผู้สอน ด้านวัสดุ อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการวัดและการประเมินผล มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านหลักสูตร ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จรรยาศักดิ์ เบญจมาศย์ (2551:บทคัดย่อ) ศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 ตามตัวแปรเพศ จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน พบว่า โดยรวมแล้วเพศต่างกันจะมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นิสิตมีความคิดเห็น ด้านจุดมุ่งหมาย ด้านหลักสูตร และด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนความคิดเห็นด้านอุปกรณ์และสถานที่ ด้านผู้สอน และด้านการวัดและประเมินผลที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษาแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สามารถ แสงน้อย (2545:บทคัดย่อ) ศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา โดยใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างประชากรที่เป็นนักศึกษาชายและหญิงชั้นปีที่ 1-4 ปีการศึกษา 2544 จำนวน 400 คน พบว่า

1. ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการเลือกเรียนกิจกรรมพลศึกษาของนักศึกษาสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา มีความคิดเห็นว่าการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนตามความสนใจอยู่ในระดับมากที่สุดทั้งนักศึกษาชาย-หญิงและทุกระดับชั้นปี ด้านกิจกรรมที่สนใจนั้นนักศึกษาชายเลือกบาสเกตบอลมากที่สุด (ร้อยละ 60.50) รองลงมาคือฟุตบอล (ร้อยละ 50.50) นักศึกษาหญิงเลือกเบดมินตันมากที่สุด (ร้อยละ 46.50) รองลงมาคือ แอโรบิคแดนซ์ (ร้อยละ 39.50)

2. ความคิดเห็นในด้านความสำคัญและประโยชน์ที่ได้จากการเรียน กิจกรรมพลศึกษาพบว่า

- 2.1 นักศึกษาชาย เห็นว่า สามารถช่วยพัฒนาสมรรถภาพทางกายมากที่สุด (ร้อยละ 64.50) รองลงมาคือกิจกรรมพลศึกษาช่วยให้ผ่อนคลายความตึงเครียดทางด้านร่างกายและจิตใจ (ร้อยละ 62.00)

2.2 นักศึกษาหญิง เห็นว่า กิจกรรมพลศึกษาช่วยให้ผ่อนคลายความตึงเครียดทางด้านร่างกายและจิตใจ (ร้อยละ 47.00) รองลงมาคือ สามารถช่วยพัฒนาสมรรถภาพทางกายมากที่สุด (ร้อยละ 43.50)

3. ความคิดเห็นด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก

3.1 นักศึกษาชาย เห็นว่า อุปกรณ์กีฬาควรได้รับการบำรุงรักษาให้อยู่ในสภาพดีเสมอมากที่สุด (ร้อยละ 68.50) รองลงมาคือควรจัดเตรียมสนามและสิ่งอำนวยความสะดวกให้พร้อมก่อนเรียน (ร้อยละ 67.50)

3.2 นักศึกษาหญิง เห็นว่า ควรจัดเตรียมสนามและสิ่งอำนวยความสะดวกให้พร้อมก่อนเรียนมากที่สุด (ร้อยละ 69.00) รองลงมาคืออุปกรณ์ควรได้รับการบำรุงรักษาให้อยู่ในสภาพดีเสมอ (ร้อยละ 65.50)

4. ความคิดเห็นด้านบริการและวิชาการ

4.1 นักศึกษาชาย เห็นว่า ควรจัดให้มีเจ้าหน้าที่บริการเบิกยืมอุปกรณ์กีฬามากที่สุด (ร้อยละ 61.50) รองลงมาคือ ควรเชิญวิทยากรภายนอกที่มีความสามารถด้านกิจกรรมกีฬามาสอนเป็นครั้งคราว (ร้อยละ 47.00)

4.2 นักศึกษาหญิง เห็นว่า สามารถนำกิจกรรมพลศึกษาไปใช้ในเวลาว่างให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและสังคมได้มากที่สุด (ร้อยละ 48.00) รองลงมาคือ สถาบันควรจัดให้มีเจ้าหน้าที่บริการเบิกยืมอุปกรณ์กีฬา (ร้อยละ 44.50)

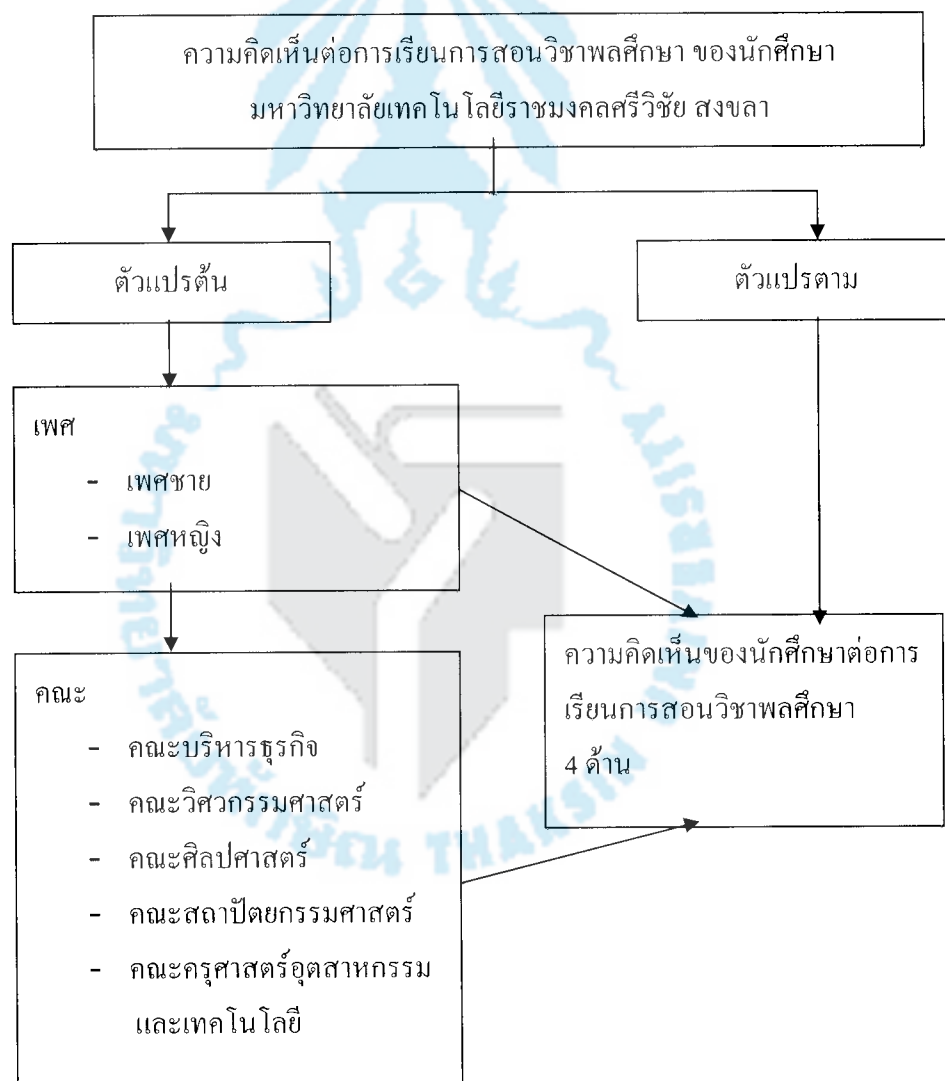
9.2 งานวิจัยต่างประเทศ

เลย์ฟิลด์ (Layfield. 1995 : 128A) ได้วิจัยความสัมพันธ์ระหว่างขนาดของชั้นเรียนและความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนเกรด 8 เพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างขนาดของชั้นเรียนและความคิดเห็นที่มีต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนเกรด 8 พบว่า ขนาดของห้องเรียน เพศของนักเรียนในห้องเล็ก ๆ มีปฏิสัมพันธ์มากกว่าห้องเรียนขนาดใหญ่ นอกจากนี้ยังพบว่า นักเรียนหญิงมีความคิดเห็นที่ดีต่อวิชาพลศึกษาสูงกว่านักเรียนชาย

อัลลาร์ด (Allard. 1979 : 2538 - A) ได้วิจัยพฤติกรรมการสอนของครูที่มีผลต่อการเรียนวิชาพลศึกษาในชั้นเรียนโดยมีเพศและการร่วมมือของนักเรียนเป็นตัวแปร จากการวิเคราะห์พฤติกรรมของครูเป็นรายบุคคลเกี่ยวกับพฤติกรรมทางการให้กำลังใจ และสนับสนุนนักเรียน การรับฟังความคิดเห็นของนักเรียน การตอบคำถามของนักเรียน การบรรยายการให้คำแนะนำ ให้ความรักความยุติธรรม พบว่า ครูส่วนใหญ่ใช้การบรรยายของ ครูว่ามีการยกย่อง ให้กำลังใจ การให้คำปรึกษาและแนะแนว มีผลต่อการให้ความร่วมมือของนักเรียนในชั้นเรียน

ลูก; และซินแคลร์ (Luke; and Sinclair. 1996 : 31 - 46) ได้วิจัยเรื่อง ความแตกต่างทางเพศ กับเจตคติต่อวิชาพลศึกษา โดยใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับประสบการณ์จากการเรียนวิชาพลศึกษา ตั้งแต่ระดับอนุบาลถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อที่จะหาปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดเจตคติต่อวิชาพลศึกษา กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 488 คน ว่าปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดเจตคติต่อวิชาพลศึกษา ได้แก่ เนื้อหาวิชา พฤติกรรมการสอนของครู บรรยากาศภายในชั้นเรียน การรับรู้ อุปกรณ์ และไม่มี ความแตกต่างระหว่างเพศเกี่ยวกับปัจจัยทั้งหมดนี้

10. กรอบแนวคิดในการวิจัย (Conceptual Framework)

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัย ได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี ที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตสงขลา ปีการศึกษา 2555 มีทั้งหมด 5 คณะ ได้แก่ คณะบริหารธุรกิจ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ และคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี เป็นนักศึกษาชาย จำนวน 402 คน นักศึกษาหญิง จำนวน 370 คน รวมนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงทั้งสิ้น จำนวน 772 คน รายละเอียดดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ประชากร ตามตัวแปรเพศและคณะที่สังกัด

คณะ	ประชากร		
	เพศชาย	เพศหญิง	รวม (คน)
บริหารธุรกิจ	22	102	124
วิศวกรรมศาสตร์	121	26	147
ศิลปศาสตร์	116	139	255
สถาปัตยกรรมศาสตร์	80	72	152
ครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี	63	31	94
รวม	402	370	772

จากตารางที่ 1 พบว่า ประชากรทั้งหมดจาก 5 คณะ ประกอบด้วย คณะบริหารธุรกิจ นักศึกษาชาย จำนวน 22 คน และนักศึกษาหญิง จำนวน 102 คน คณะวิศวกรรมศาสตร์ นักศึกษาชาย จำนวน 121 คน และนักศึกษาหญิง จำนวน 26 คน คณะศิลปศาสตร์ นักศึกษาชาย จำนวน 116 คน และนักศึกษาหญิง จำนวน 139 คน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ นักศึกษาชาย จำนวน 80 คน และนักศึกษาหญิง จำนวน 72 คน คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี นักศึกษาชาย จำนวน 63 คน และนักศึกษาหญิง จำนวน 31 คน รวมนักศึกษชายและนักศึกษาหญิงทั้งสิ้น ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาพลศึกษา ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 772 คน แบ่งเป็น นักศึกษาชาย จำนวน 402 คน นักศึกษาหญิง จำนวน 370 คน

(สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย, สืบค้นเมื่อ 10 พฤศจิกายน 2555, จาก <http://regisdb.rmutsv.ac.th>)

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตสงขลา ปีการศึกษา 2555 จำนวนขนาดตัวอย่างโดยใช้สูตรของ Yamane โดยกำหนดให้ความผิดพลาดที่เกิดจากการสุ่มมีค่าไม่เกินร้อยละ 5 ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 266 คน โดยทำการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยใช้คณะและเพศเป็นชั้นภูมิ กำหนดขนาดตัวอย่างด้วยสัดส่วนต่อขนาดของประชากรแต่ละชั้นภูมิ รายละเอียดดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 กลุ่มตัวอย่าง ตามตัวแปรเพศและคณะที่สังกัด

คณะ	กลุ่มตัวอย่าง		
	ชาย	หญิง	รวม
บริหารธุรกิจ	8	35	43
วิศวกรรมศาสตร์	41	9	50
ศิลปศาสตร์	40	48	88
สถาปัตยกรรมศาสตร์	27	25	52
ครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี	22	11	33
รวม	138	128	266

จากตารางที่ 2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างจาก 5 คณะ ประกอบด้วย คณะบริหารธุรกิจ นักศึกษาชาย จำนวน 8 คนและนักศึกษาหญิง จำนวน 35 คน คณะวิศวกรรมศาสตร์ นักศึกษาชาย จำนวน 41 คนและนักศึกษาหญิง จำนวน 9 คน คณะศิลปศาสตร์ นักศึกษาชาย จำนวน 40 คนและนักศึกษาหญิง จำนวน 48 คน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ นักศึกษาชาย จำนวน 27 คนและนักศึกษาหญิง จำนวน 25 คน คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี นักศึกษาชายจำนวน 22 คนและนักศึกษาหญิง จำนวน 11 คน รวมนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงทั้งสิ้น จำนวน 266 คน แบ่งเป็น นักศึกษาชายจำนวน 138 คน นักศึกษาหญิงจำนวน 128 คน โดยมีขั้นตอนดังนี้

เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือในการวิจัย เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตสงขลา ต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจคำตอบ (Checklist)

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนในด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการวัดผลและการประเมินผล และด้านสนาม อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก แบบสอบถามเป็นลักษณะแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales)

5 ระดับ คือ เห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วยมาก เห็นด้วยปานกลาง เห็นด้วยน้อย และเห็นด้วยน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะอื่น ๆ เป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open-ended Questions) เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตสงขลา

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือในการวิจัย

1. ศึกษาค้นคว้าจากตำรา เอกสาร บทความ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และจากประสบการณ์การสอนวิชาพลศึกษา

2. นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาสร้างแบบสอบถามฉบับร่าง

3. นำแบบสอบถามฉบับร่างไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจแก้ไข และแก้ไขตามที่อาจารย์ที่ปรึกษาแนะนำ แล้วนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาดูสอบซ้ำอีกครั้งหนึ่ง

4. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้ว ไปหาคุณภาพของเครื่องมือด้านความเที่ยงตรง (Validity) โดยผู้วิจัยได้ทำแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน พิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงในเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) และหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index of Item Objective Congruence)

5. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบพัฒนาคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญแล้วนำไปทดลองใช้ (Try - out) กับกลุ่มประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งมีลักษณะเหมือนกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน แล้วนำมาวิเคราะห์เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบ เพื่อคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient)

6. จัดทำแบบสอบถามเพื่อเก็บข้อมูล แบบสอบถามแบ่งออกได้เป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับ สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ตามตัวแปรอิสระที่ศึกษา ได้แก่ เพศ และคณะที่นักศึกษาสังกัด

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ที่สอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาด้านต่าง ๆ ดังนี้

ด้านที่ 1 ด้านอาจารย์ผู้สอน

ด้านที่ 2 ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ด้านที่ 3 ด้านการวัดผลและการประเมินผล

ด้านที่ 4 ด้านสนาม อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิดให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ซึ่งไม่นำมาวิเคราะห์แต่จะนำมาประกอบในการสรุปอภิปรายผลเท่านั้น

เกณฑ์การให้คะแนนของแบบสอบถามตอนที่ 2

การให้คะแนนจากการตอบแบบสอบถาม ได้กำหนดน้ำหนักคะแนนในแต่ละระดับตามความคิดเห็นจากน้ำหนัก 1 – 5 ตามลำดับ โดยให้น้ำหนักคะแนนแต่ละระดับมีความหมาย ดังนี้

เห็นด้วยมากที่สุด หมายถึง มีความรู้สึกหรือความคิดเห็นคล้อยตามกับข้อความนั้นมากที่สุด ให้ 5 คะแนน

เห็นด้วยมาก หมายถึง มีความรู้สึกหรือความคิดเห็นคล้อยตามกับข้อความนั้นมาก ให้ 4 คะแนน

เห็นด้วยปานกลาง หมายถึง มีความรู้สึกหรือความคิดเห็นคล้อยตามกับข้อความนั้นปานกลาง ให้ 3 คะแนน

เห็นด้วยน้อย หมายถึง มีความรู้สึกหรือความคิดเห็นคล้อยตามกับข้อความนั้นน้อย ให้ 2 คะแนน

เห็นด้วยน้อยที่สุด หมายถึง มีความรู้สึกหรือความคิดเห็นคล้อยตามกับข้อความนั้นน้อยที่สุด ให้ 1 คะแนน

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยทำหนังสือขออนุญาตอธิการบดี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลจากนักศึกษาที่เรียนวิชาพลศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555

2. ทำการปฐมนิเทศ อาจารย์ผู้สอนในรายวิชาพลศึกษา ให้ทราบรายละเอียดเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย และขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลจากนักศึกษา

3. ได้แบบสอบถามคืนมา ผู้วิจัยได้ทำแบบสอบถามมาตรวจให้คะแนนตามน้ำหนักที่กำหนดไว้ เพื่อดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้วิธีการทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ขั้นตอนในการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อรวบรวมแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมจนครบตามจำนวนกลุ่มตัวอย่างตามที่กำหนดได้แล้ว ผู้วิจัยจะนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการทางสถิติ ซึ่งเป็นไปตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1.1 นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจมาแล้ว มาวิเคราะห์โดยการจัดหมวดหมู่ตามลักษณะของตัวแปร

1.2 ทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยใช้โปรแกรมวิเคราะห์สถิติสำเร็จรูปเพื่อวิเคราะห์และประมวลผล

1.3 นำผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์มาวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐานแล้วสรุปผลการวิเคราะห์

2. สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อทำการรวบรวมข้อมูลและตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามแล้ว ผู้วิจัยจะนำข้อมูลมาวิเคราะห์ โดยใช้สถิติ ดังนี้

2.1 หาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละเพื่อหาค่าร้อยละของแบบทดสอบตอนที่ 1 และค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบสอบถามตอนที่ 2 เป็นรายชื่อและรายด้าน แล้วนำมาประเมินความคิดเห็นของนักศึกษา โดยใช้เกณฑ์ประเมินค่าความคิดของประกอง กรณีสุด (2525 : 52) ได้กำหนดไว้ดังนี้

1.00 – 1.49 น้อยที่สุด หมายความว่า มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาน้อยที่สุด

1.50 – 2.49 น้อย หมายความว่า มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาน้อย

2.50 – 3.49 ปานกลาง หมายความว่า มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาปานกลาง

3.50 – 4.49 มาก หมายความว่า มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษามาก

4.50 – 5.00 มากที่สุด หมายความว่า มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษามากที่สุด

2.2 สถิติที่ใช้ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงด้วยการทดสอบที (t- test)

2.3 ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นตามตัวแปรคณะ ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – way Analysis of Variance)

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง และเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังนี้

1. วิเคราะห์ค่าร้อยละของแบบสอบถามตอนที่ 1
2. วิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตสงขลาต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา แล้วนำผลไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานประเมินค่าความคิดเห็นของประคอง วรรณสุด
3. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตสงขลาต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาตามตัวแปรเพศ
4. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตสงขลาต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาตามตัวแปรคณะ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตารางที่ 3 ค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่จำแนกตามเพศและคณะ

	ตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
เพศ	ชาย	138	51.9
	หญิง	128	48.1
	รวม	266	100.0
คณะ	บริหารธุรกิจ	43	16.2
	วิศวกรรมศาสตร์	50	18.8
	ศิลปศาสตร์	88	33.1
	สถาปัตยกรรมศาสตร์	52	19.5
	ครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี	33	12.4
	รวม	266	100.0

จากตารางที่ 3 พบว่า สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ เป็นเพศชาย จำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 51.9 และเพศหญิงจำนวน 128 หญิง คิดเป็นร้อยละ 48.1 จำแนกตามคณะ คณะศิลปศาสตร์ จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 33.1 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 19.5 คณะวิศวกรรมศาสตร์ จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 18.8 คณะบริหารธุรกิจ จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 16.2 และคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 12.4

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตสงขลา ต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ด้านอาจารย์ผู้สอน

ด้านอาจารย์ผู้สอน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ผู้สอนมีความรู้ความสามารถด้านวิชาการในวิชาที่สอน	4.35	0.66	มาก
2. ผู้สอนมีความสามารถในการถ่ายทอด	4.17	0.65	มาก
3. ผู้สอนเป็นแบบอย่างที่ดีของวิชาชีพ	4.18	0.72	มาก
4. ผู้สอนมีการพัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอ	4.09	0.72	มาก
5. ผู้สอนเป็นกัลยาณมิตรกับผู้เรียน	4.25	0.72	มาก
6. ผู้สอนมีทักษะเชิงวิชาชีพด้านกีฬา	4.31	0.73	มาก
7. ผู้สอนมีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่	4.20	0.78	มาก
8. ผู้สอนสร้างบรรยากาศการเรียนการสอนที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน	4.23	0.72	มาก
9. ผู้สอนแต่งกายมีความเหมาะสมกับการเป็นอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา	4.40	0.72	มาก
10. ผู้สอนให้โอกาสนักศึกษาแสดงความคิดเห็นในด้านวิชาการอย่างอิสระ	4.19	0.77	มาก
รวม	4.24	0.49	มาก

จากตารางที่ 4 พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตสงขลา ต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ด้านอาจารย์ผู้สอน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ทุกข้อ และโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตสงขลา ต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา
ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
11. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง	4.23	0.69	มาก
12. ผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของการจัดกิจกรรมพลศึกษา	4.15	0.69	มาก
13. ผู้สอนใช้เทคนิคการสอนที่ทันสมัย	4.16	0.75	มาก
14. ผู้สอนเตรียมการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่จูงใจผู้เรียน	4.09	0.76	มาก
15. ผู้สอนสามารถสาธิตทักษะที่สอนให้ผู้เรียนเข้าใจได้ง่าย	4.22	0.73	มาก
16. ผู้สอนใช้วิธีการสอนที่หลากหลาย	4.12	0.71	มาก
17. ผู้สอนจัดเวลาให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะอย่างทั่วถึง	4.13	0.77	มาก
18. เวลาที่กำหนดไว้ในแต่ละครั้งต้อ่สัปดาห์น้อยเกินไป	3.74	0.93	มาก
19. ผู้สอนมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สอดคล้องคุณธรรมจริยธรรมให้ผู้เรียน	4.05	0.76	มาก
20. กีฬาแต่ละชนิดที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนพลศึกษาไม่เหมาะสมกับผู้เรียน	3.77	1.11	มาก
รวม	4.07	0.50	มาก

จากตารางที่ 5 พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตสงขลา ต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ทุกข้อและโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตสงขลา ต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ด้านการวัดผลและการประเมินผล

ด้านการวัดผลและการประเมินผล	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
21. ควรมีการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ	4.11	0.72	มาก
22. มีการแจ้งหลักเกณฑ์การวัดผลและการประเมินผลให้ผู้เรียนเข้าใจตรงกันอย่างชัดเจนล่วงหน้า	4.12	0.67	มาก
23. มีการรายงานผลการประเมินให้ผู้เรียนทราบเป็นระยะ ๆ	4.05	0.77	มาก
24. การวัดผลและการประเมินผลการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับสภาพของผู้เรียน	4.08	0.72	มาก
25. การวัดผลและการประเมินผลควรมีการให้คะแนนด้านคุณธรรม จริยธรรมด้วย	4.13	0.70	มาก
26. การวัดผลและการประเมินผลของนักศึกษาหญิงและนักศึกษาชายควรมีเกณฑ์ต่างกัน	3.94	0.86	มาก
27. ควรกำหนดน้ำหนักการวัดผลและประเมินผลภาคทฤษฎีให้น้อยกว่าภาคปฏิบัติ	4.06	0.81	มาก
28. ควรมีการให้คะแนนเรื่องเวลาเข้าชั้นเรียนเข้ามีส่วนในการวัดผลและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วย	4.18	0.74	มาก
รวม	4.09	0.51	มาก

จากตารางที่ 6 พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตสงขลา ต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ด้านการวัดผลและการประเมินผล มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ทุกข้อและโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตสงขลา ต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา
ด้านสนาม อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก

ด้านสนาม อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
29. มหาวิทยาลัยควรจัดอุปกรณ์การเรียนการสอนให้เพียงพอกับจำนวนผู้เรียน	4.25	0.76	มาก
30. ควรมีห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกายให้ผู้เรียน	4.06	0.84	มาก
31. มีการอำนวยความสะดวกในการเบิก-จ่ายและยืมอุปกรณ์กีฬา	4.18	0.78	มาก
32. มีการจัดเตรียมสนามและอุปกรณ์การเรียนการสอนไว้ล่วงหน้าเสมอ	4.20	0.76	มาก
33. มีอุปกรณ์การเรียนการสอนให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติได้อย่างทั่วถึง	4.17	0.80	มาก
34. มีอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัย	4.07	0.84	มาก
35. ควรมีอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกที่มีความปลอดภัยต่อผู้เรียน	4.29	0.75	มาก
36. ควรมีการให้ยืมอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกนอกเวลาเรียน	4.23	0.78	มาก
รวม	4.18	0.56	มาก

จากตารางที่ 7 พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตสงขลา ต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ด้านสนาม อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ทุกข้อและโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.18

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตสงขลา ต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา รายด้าน และโดยรวม

ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ด้านอาจารย์ผู้สอน	4.24	0.49	มาก
2. ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	4.07	0.50	มาก
3. ด้านการวัดผลและการประเมินผล	4.09	0.51	มาก
4. ด้านสนาม อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก	4.18	0.56	มาก
รวม	4.14	0.43	มาก

จากตารางที่ 8 ความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตสงขลา ต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.14 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือด้านอาจารย์ผู้สอน ทุกข้อ และโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตสงขลา ต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา
ด้านอาจารย์ผู้สอน จำแนกตามเพศ

ด้านอาจารย์ผู้สอน	ชาย			หญิง		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ผู้สอนมีความรู้ความสามารถด้าน วิชาการในวิชาที่สอน	4.38	0.71	มาก	4.31	0.60	มาก
2. ผู้สอนมีความสามารถในการถ่ายทอด	4.17	0.66	มาก	4.16	0.63	มาก
3. ผู้สอนเป็นแบบอย่างที่ดีของวิชาชีพ	4.17	0.76	มาก	4.19	0.67	มาก
4. ผู้สอนมีการพัฒนาตนเองอย่าง สม่ำเสมอ	4.09	0.71	มาก	4.09	0.74	มาก
5. ผู้สอนเป็นกัลยาณมิตรกับผู้เรียน	4.28	0.67	มาก	4.21	0.77	มาก
6. ผู้สอนมีทักษะเชิงวิชาชีพด้านกีฬา	4.33	0.73	มาก	4.30	0.74	มาก
7. ผู้สอนมีความรับผิดชอบต่อนักเรียนที่	4.20	0.78	มาก	4.20	0.78	มาก
8. ผู้สอนสร้างบรรยากาศการเรียนการสอน ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน	4.26	0.68	มาก	4.20	0.77	มาก
9. ผู้สอนแต่งกายมีความเหมาะสมกับการ เป็นอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา	4.40	0.74	มาก	4.40	0.69	มาก
10. ผู้สอนให้ออกาสนักศึกษาแสดงความ คิดเห็นในด้านวิชาการอย่างอิสระ	4.21	0.81	มาก	4.16	0.73	มาก
รวม	4.25	0.49	มาก	4.22	0.49	มาก

จากตารางที่ 9 พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาชาย และนักศึกษาหญิง มหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตสงขลา ต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ด้านอาจารย์ผู้สอน
นักศึกษาชาย มีความคิดเห็นอยู่ระดับ มาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.25 และนักศึกษาหญิง มีความคิดเห็นอยู่
ในระดับ มาก ทุกข้อและโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.22

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตสงขลา ต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา
ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน จำแนกตามเพศ

ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรม การเรียนการสอน	ชาย			หญิง		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
11. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนยึดผู้เรียน เป็นศูนย์กลาง	4.31	0.65	มาก	4.14	0.72	มาก
12. ผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของ การจัดกิจกรรมพลศึกษา	4.11	0.69	มาก	4.19	0.70	มาก
13. ผู้สอนใช้เทคนิคการสอนที่ทันสมัย	4.14	0.78	มาก	4.17	0.72	มาก
14. ผู้สอนเตรียมการจัดกิจกรรม การเรียนการ สอนที่จูงใจผู้เรียน	4.10	0.74	มาก	4.08	0.79	มาก
15. ผู้สอนสามารถสาธิตทักษะที่สอนให้ผู้เรียน เข้าใจได้ง่าย	4.24	0.68	มาก	4.20	0.79	มาก
16. ผู้สอนใช้วิธีการสอนที่หลากหลาย	4.07	0.71	มาก	4.17	0.70	มาก
17. ผู้สอนจัดเวลาให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะอย่าง ทั่วถึง	4.14	0.77	มาก	4.12	0.77	มาก
18. เวลาที่กำหนดให้ในแต่ละครั้งต่อสัปดาห์น้อย เกินไป	3.70	0.93	มาก	3.79	0.92	มาก
19. ผู้สอนมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ สอดแทรกคุณธรรมจริยธรรมให้ผู้เรียน	4.04	0.79	มาก	4.06	0.73	มาก
20. กีฬาแต่ละชนิดที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการ เรียนการสอนพลศึกษาไม่เหมาะสมกับผู้เรียน	3.75	1.09	มาก	3.78	1.14	มาก
รวม	4.06	0.48	มาก	4.07	0.53	มาก

จากตารางที่ 10 พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาชาย และนักศึกษาหญิง มหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตสงขลา ต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ด้านวิธีสอนและ
การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน นักศึกษาชาย มีความคิดเห็นอยู่ระดับ มาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06

และนักศึกษาหญิงมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ทุกข้อและโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07

ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตสงขลา ต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ด้านการวัดผลและการประเมินผล จำแนกตามเพศ

ด้านการวัดผลและการประเมินผล	ชาย			หญิง		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
21. ควรมีการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ	4.16	0.72	มาก	4.05	0.72	มาก
22. มีการแจ้งหลักเกณฑ์การวัดผลและการประเมินผลให้ผู้เรียนเข้าใจตรงกันอย่างชัดเจนล่วงหน้า	4.12	0.66	มาก	4.12	0.67	มาก
23. มีการรายงานผลการประเมินให้ผู้เรียนทราบเป็นระยะๆ	4.05	0.77	มาก	4.05	0.77	มาก
24. การวัดผลและการประเมินผลการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับสภาพของผู้เรียน	4.10	0.69	มาก	4.06	0.76	มาก
25. การวัดผลและการประเมินผลควรมีการให้คะแนนด้านคุณธรรม จริยธรรมด้วย	4.14	0.69	มาก	4.13	0.72	มาก
26. การวัดผลและการประเมินผลของนักศึกษาหญิงและนักศึกษาชายควรมีเกณฑ์ต่างกัน	4.04	0.87	มาก	3.84	0.83	มาก
27. ควรกำหนดน้ำหนักการวัดผลและประเมินผลภาคทฤษฎีให้มีน้อยกว่าภาคปฏิบัติ	4.10	0.79	มาก	4.01	0.83	มาก
28. ควรมีการให้คะแนนเรื่องเวลาเข้าชั้นเรียนเข้ามีส่วนในการวัดผลและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วย	4.21	0.78	มาก	4.16	0.69	มาก
รวม	4.12	0.49	มาก	4.05	0.52	มาก

จากตารางที่ 11 พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาชาย และหญิง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตสงขลา ต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ด้านการวัดผลและการประเมินผล นักศึกษาชาย มีความคิดเห็นอยู่ระดับ มาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 และนักศึกษาหญิง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ทุกข้อและโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.05

ตารางที่ 12 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตสงขลา ต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ด้านสนาม อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก จำแนกตามเพศ

ด้านสนาม อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก	ชาย			หญิง		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
29. มหาวิทยาลัยควรจัดอุปกรณ์การเรียนการสอนให้เพียงพอกับจำนวนผู้เรียน	4.23	0.78	มาก	4.27	0.74	มาก
30. ควรมีห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกายให้ผู้เรียน	4.05	0.89	มาก	4.07	0.79	มาก
31. มีการอำนวยความสะดวกในการเบิกจ่ายและยืมอุปกรณ์กีฬา	4.17	0.77	มาก	4.20	0.79	มาก
32. มีการจัดเตรียมสนามและอุปกรณ์การเรียนการสอนไว้ล่วงหน้าเสมอ	4.21	0.78	มาก	4.20	0.75	มาก
33. มีอุปกรณ์การเรียนการสอนให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติได้อย่างทั่วถึง	4.20	0.74	มาก	4.15	0.86	มาก
34. มีอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัย	4.10	0.83	มาก	4.04	0.85	มาก
35. ควรมีอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกที่มีความปลอดภัยต่อผู้เรียน	4.25	0.75	มาก	4.32	0.76	มาก
36. ควรมีการให้ยืมอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกนอกเวลาเรียน	4.22	0.77	มาก	4.24	0.79	มาก
รวม	4.18	0.56	มาก	4.19	0.57	มาก

จากตารางที่ 12 พบว่าความคิดเห็นของนักศึกษาชาย และหญิง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตสงขลา ต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ด้านสนาม อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก นักศึกษาชายมีความคิดเห็นอยู่ระดับ มาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.18 และนักศึกษาหญิงมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ทุกข้อและโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19

ตารางที่ 13 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตสงขลา ต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา เป็นรายด้าน และโดยรวม จำแนกตามเพศ

ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน วิชาพลศึกษา	ชาย			หญิง		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ด้านอาจารย์ผู้สอน	4.25	0.49	มาก	4.22	0.49	มาก
2. ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	4.06	0.48	มาก	4.07	0.53	มาก
3. ด้านการวัดผลและการประเมินผล	4.12	0.49	มาก	4.05	0.52	มาก
4. ด้านสนาม อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก	4.18	0.56	มาก	4.19	0.57	มาก
รวม	4.15	0.42	มาก	4.14	0.45	มาก

จากตารางที่ 13 พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตสงขลา ต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเป็นรายด้าน และโดยรวม นักศึกษาชาย มี ความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ด้านอาจารย์ผู้สอน อยู่ในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.25 ด้านวิธีการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน อยู่ในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06 ด้านการวัดและการประเมินผล อยู่ในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 ด้านสนาม อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก อยู่ในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.18 และความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักศึกษาชายโดยรวมอยู่ระดับ มาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.15

นักศึกษาหญิง มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ด้านอาจารย์ผู้สอน อยู่ในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.22 ด้านวิธีการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน อยู่ในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07 ด้านการวัดและการประเมินผล อยู่ในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ย

เท่ากับ 4.05 ด้านสนาม อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก อยู่ในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 และความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักศึกษาหญิงโดยรวมอยู่ระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.14

ตารางที่ 14 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตสงขลา ต่อการเรียนการสอน
วิชาพลศึกษาเป็นรายด้าน และโดยรวม จำแนกตามคณะที่ศึกษา

ความคิดเห็น สี่ด้านที่ต่อการเรียนการสอน วิชาพลศึกษา	คณะ บริหารธุรกิจ			คณะ วิศวกรรมศาสตร์			คณะ ศิลปศาสตร์			คณะ สถาปัตยกรรมศาสตร์			คณะ ครุศาสตร์อุตสาหกรรม และเทคโนโลยี		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ด้านที่ 1 ด้านอาจารย์ผู้สอน	4.21	0.62	มาก	4.16	0.46	มาก	4.34	0.45	มาก	4.21	0.48	มาก	4.16	0.43	มาก
ด้านที่ 2 ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรม การเรียนการสอน	4.20	0.62	มาก	4.12	0.44	มาก	4.05	0.48	มาก	3.93	0.55	มาก	4.05	0.30	มาก
ด้านที่ 3 ด้านการวัดผลและการประเมินผล	4.14	0.68	มาก	4.04	0.43	มาก	4.10	0.49	มาก	4.06	0.52	มาก	4.10	0.38	มาก
ด้านที่ 4 สิ่งอำนวยความสะดวก	4.22	0.69	มาก	4.06	0.50	มาก	4.18	0.58	มาก	4.30	0.55	มาก	4.14	0.44	มาก
รวม	4.20	0.62	มาก	4.10	0.39	มาก	4.17	0.41	มาก	4.12	0.40	มาก	4.12	0.32	มาก

ตารางที่ 15 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตสงขลา ต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ตามตัวแปรเพศ

เพศ	N	$\bar{X}$	S.D.	t	P Value
ชาย	138	4.15	0.42	0.346	0.729
หญิง	128	4.14	0.45		

จากตารางที่ 15 ผลเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตสงขลา ต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ปีการศึกษา ตามตัวแปรเพศ พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาชาย และนักศึกษาหญิง ต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 16 เปรียบเทียบความแปรปรวนของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตสงขลา ต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ตามตัวแปรคณะ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P value
คณะ					
ระหว่างกลุ่ม	4	0.319	0.080	0.421	0.794
ภายในกลุ่ม	261	49.532	0.190		
รวม	265	49.852			

จากตารางที่ 16 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตสงขลา ต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ตามตัวแปรคณะ พบว่าความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาทั้ง 5 คณะ ไม่แตกต่างกัน

บทที่ 5

บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตสงขลา ผู้วิจัยได้สรุปผล อภิปรายผลและมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

บทย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตสงขลาต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา และเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยวิทยาเขตสงขลา ตามตัวแปรเพศ และคณะ

ประชากรเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตสงขลา จำนวน 772 คน โดยนักศึกษาชาย 402 และนักศึกษาหญิง 370 คน และได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 266 คน เป็นนักศึกษาชายจำนวน 138 คน และนักศึกษาหญิงจำนวน 128 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลมีแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ประกอบด้วย 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเรียนการสอน ทั้ง 4 ด้าน แบบสอบถามเป็นลักษณะมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะอื่นๆ มีลักษณะเป็นแบบปลายเปิด

วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังขั้นตอนต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยทำหนังสือขออนุญาตอธิการบดี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตสงขลา เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลจากนักศึกษาที่เรียนวิชาพลศึกษา ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555

2. ทำการปฐมนิเทศ อาจารย์ผู้สอนในรายวิชาพลศึกษา ให้ทราบรายละเอียดเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย และขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลจากนักศึกษา

3. ได้แบบสอบถามคืนมา ผู้วิจัยได้ทำแบบสอบถามมาตรวจให้คะแนนตามน้ำหนักที่กำหนดไว้ เพื่อดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้วิธีการทางสถิติ

สรุปผล

การศึกษาความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตสงขลา สรุปผลได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตสงขลา ต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.14 และรายด้านผลการศึกษายู่ในระดับมากทุกด้าน โดยแต่ละด้านมีค่าเฉลี่ยดังนี้ ด้านอาจารย์ผู้สอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07 ด้านการวัดผลและการประเมินผล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09 และด้านสนามอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.18

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตสงขลาต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ตามตัวแปรเพศไม่แตกต่างกัน

3. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตสงขลาต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาตามตัวแปรคณะไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

1. ความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตสงขลา ต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับ มาก ทั้งนี้เพราะผู้เรียนเห็นความสำคัญของวิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่สามารถพัฒนานักศึกษาให้มีสมรรถภาพที่ดีทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคมในการจัดการเรียนการสอนผู้สอนได้มีกิจกรรมที่สอดคล้องให้ผู้เรียนได้มีความสุขสนุกสนานความรู้คุณธรรมการเป็นผู้นำและผู้ตามเข้าไปในกิจกรรมการเรียนการสอน เป็นการสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนอยากเรียนพลศึกษาสามารถนำทักษะที่เรียนมาใช้ในชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุข โดยเป็นประโยชน์ต่อตัวเอง และต่อสังคมได้ซึ่งสอดคล้องกับ สุวิมล ตั้งสัจพจน์ (2540 : 14 - 15) ที่ได้กล่าวไว้ว่าการพลศึกษาเป็นการศึกษาเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตทางกายทางสุขภาพและสมรรถภาพ รวมทั้งเป็นการเรียนรู้เพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการออกกำลังกายที่ถูกต้องการสร้างให้คนรู้จักวิธีการส่งเสริมสุขภาพเพื่อความยืนยาวของชีวิตและกระทำตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม

1.1 ความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขต สงขลา ต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ด้านอาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษา โดยรวมมีความคิดเห็น อยู่ในระดับ มาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้สอนเป็นผู้ที่มีประสบการณ์การสอนและมีความรู้ ความสามารถสูงทั้งด้านภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ มีการนำความรู้ใหม่ ๆ เข้ามาเสริมในชั่วโมง เรียน สามารถเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับผู้เรียนได้ว่าเป็นผู้ที่มีสุขภาพดี สามารถถ่ายทอดให้ผู้เรียนเข้าใจ ในเนื้อหาวิชาที่สอนได้อย่างครบถ้วน มีการเตรียมแผนการสอนล่วงหน้า มีมนุษยสัมพันธ์และ อธิบายดี บุคลิกภาพดี แต่งกายเหมาะสม มีระเบียบวินัย ตรงต่อเวลา เป็นกัลยาณมิตรที่ดีต่อผู้เรียน อีกทั้งสามารถให้คำปรึกษาแก่ผู้เรียนได้ และยังเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็น และ รับฟังความคิดเห็นของผู้เรียนสอดคล้องกับ วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2539 : 232) กล่าวถึงบุคลิกภาพ ของอาจารย์ผู้สอนพลศึกษาไว้ว่า เป็นผู้ที่มีสุขภาพดีทั้งกายและจิตใจ เป็นผู้มีความสามารถพิเศษใน การสอน การฝึกปฏิบัติและการมีส่วนร่วมในกีฬาได้หลายประเภท มีความต้องการและ มีความพร้อมที่จะบริการแก่บุคคลทั่วไป เป็นผู้แต่งกายสะอาดเรียบร้อย เหมาะสมกับสถานที่ ครุพลศึกษาต้องเป็นแบบอย่างที่ดีของนักศึกษา มีบุคลิกลักษณะความเป็นผู้นำและมีความยุติธรรม และสอดคล้องกับแนวคิดของ ผาณิต บิลมาศ (2522 : 256) ที่กล่าวว่าไว้ว่าครุพลศึกษาจะต้องมี คุณสมบัติและบุคลิกลักษณะที่ดีสามารถสอนที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและเกิดเจตคติที่ดีต่อ วิชาพลศึกษาสามารถควบคุมอารมณ์ของตนเองได้และมีความอดทนขยันขันแข็งมีสุขภาพดีทั้งทาง ร่างกายและจิตใจมีมนุษยสัมพันธ์ดีมีทักษะด้านกีฬามีความเชื่อมั่นในตนเองเป็นพลเมืองที่ดีและ สรรพากรอาชีพของตนซึ่งทำให้ดำรงตนอยู่ในสังคมได้เป็นอย่างดี

1.2 ความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขต สงขลา ต่อการเรียนการสอนวิชาพล ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยรวม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับ มาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า กิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา มีความสนุกสนาน ตรงตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน นอกจากนี้การเรียนพลศึกษาโดยส่วนใหญ่เป็นกีฬาและการออกกำลังกาย ซึ่งผู้เรียนเป็นวัยที่ ต้องการการเคลื่อนไหวเพื่อนำไปสู่การพัฒนาให้เกิดความแข็งแรง สมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ และกิจกรรมการเรียนการสอนพลศึกษามีความสนุกสนาน โดยที่ผู้เรียนสามารถมีส่วนร่วมใน กิจกรรมได้ทุกคน ซึ่งสอดคล้องกับ วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2536 : 320 – 326) ได้กล่าวไว้ว่าการเลือก จัดกิจกรรมพลศึกษาไว้ว่าควรเป็นกิจกรรมที่มีคุณค่าตามจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษาคือเสริมสร้าง ให้ผู้เรียนเกิดพัฒนาการต่างๆตามจุดมุ่งหมายมีความสนุกสนานและท้าทายความสามารถของผู้เรียน สามารถปรับให้เหมาะสมกับวัยและความสนใจของผู้เรียนอาศัยทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้นเป็น พื้นฐานเพื่อความปลอดภัยและเป็นการสร้างแรงจูงใจ

1.3 ความคิดเห็น ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขต สงขลา ต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ด้านการวัดผลและการประเมินผล โดยรวมมี ความคิดเห็นอยู่ในระดับ มาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ อาจารย์ผู้สอนมีความบริสุทธิ์ยุติธรรม มีความเหมาะสมกับสภาพของผู้เรียน และกลุ่มของผู้เรียน การทำการทดสอบแต่ละครั้ง ได้มีเกณฑ์การให้คะแนนที่ชัดเจน มีการแจ้งล่วงหน้าเมื่อจะทำการ วัดผลผู้เรียนสามารถทราบว่าจะเมื่อทำการทดสอบไปแล้วอยู่ในเกณฑ์หรือไม่และแบบทดสอบ มีความหลากหลายตรงกับเนื้อหาหรือทักษะที่เรียนไป และมีการรายงานผลการประเมินแต่ละครั้ง ให้ผู้เรียนทราบ เพื่อให้ผู้เรียนได้ทราบถึงระดับคะแนนของตนและนำไปสู่การพัฒนาตนเองต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับวิริยา บุญชัย (2529: 32-34) กล่าวว่าองค์ประกอบที่นำมาตัดสินคะแนนวิชา พลศึกษาได้แก่

1.3.1 Psychomotor Domain เป็นการพัฒนาด้านการเคลื่อนไหวการทำงานของ กล้ามเนื้อทักษะในการใช้มือ ครูควรทดสอบเกี่ยวกับความสัมฤทธิ์ผลในการเรียนทักษะของ กิจกรรมประเภทสมรรถภาพทางกายความสามารถด้านกลไกและความสามารถในการเล่นการให้ คะแนนในกีฬาแต่ละประเภทควรทดสอบสิ่งเหล่านี้ทักษะทางกีฬาความร่วมมือและการวิเคราะห์ ความสามารถในการเล่นบางครั้งการใช้แบบทดสอบทักษะทางกีฬาอาจจะไม่สะดวกสำหรับครู ในกรณีดังกล่าวครูควรเลือกใช้วิธีการประเมินคุณค่าแทน

1.3.2 Cognitive Domain เป็นการพัฒนาด้านสติปัญญาการระลึกได้ (Recall) การจำได้หรือการรู้จัก (Recognition) การวัดด้านนี้ได้แก่ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกลไกและ หลักของการเคลื่อนไหวถูกดัดแปลงการเสริมสร้างสมรรถภาพตลอดจนประวัติของ กิจกรรม ประเภทต่างๆ

1.3.3 Affective Domain เป็นการประเมินเกี่ยวกับพฤติกรรมทางสังคมซึ่ง ประกอบไปด้วยความสนใจทัศนคติความซาบซึ้งความมีน้ำใจนักกีฬาความร่วมมือความสามารถใน การปรับตัวการเป็นผู้นำและผู้ตาม เป็นต้น

1.4 ความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขต สงขลา ต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ด้านสนามอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก โดยรวมมี ความคิดเห็นอยู่ในระดับ มาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ อุปกรณ์กีฬาที่มีความเหมาะสม มีจำนวนที่เพียงพอ กับจำนวนของผู้เรียน และอุปกรณ์กีฬายังมีความทันสมัยนอกจากนี้สถานที่ซึ่งได้แก่ โรงยิมเนเซียม ห้องเรียน สนามฟุตบอล สนามฟุตบอล ห้องฟิตเนส สระว่ายน้ำมีบรรยากาศที่น่าเรียน สะอาดเรียบร้อย มีน้ำดื่ม และมีพื้นที่ที่เพียงพอกับความต้องการของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับ วาสนา คุณาภิสิทธิ์ (2539: 246) กล่าวว่า สถานที่ที่ใช้ในการเรียนการสอนพลศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญต่อการบริหาร

ชั้นเรียนอีกอย่างหนึ่ง สถานที่ที่มีทั้งในร่ม เช่น โรงยิมฯ ห้องเรียน สระว่ายน้ำ ฯลฯ และสถานที่กลางแจ้ง เช่น สนามเล่น สนามฟุตบอล สนามชกกี๋ สระว่ายน้ำ ลู่วิ่ง ฯลฯ ส่วนสิ่งอำนวยความสะดวกก็มีส่วนช่วยส่งเสริมประสิทธิภาพของการสอนเช่นกัน ซึ่งมักประกอบด้วย ห้องน้ำ ห้องเปลี่ยนเสื้อผ้า ตู้ล็อกเกอร์ อ่างน้ำ ห้องส้วม เป็นต้น และมักจะรวมอยู่ด้วยกันกับสถานที่และสอดคล้องกับ วาสนา คุณาภิสิทธิ์ (2536:292-293) ได้กล่าวว่าวัสดุคือสิ่งต่างๆที่กำหนดเวลาการใช้งานอย่างจำกัด เช่น ลูกบอลอุปกรณ์คือสิ่งต่าง ๆ ที่มีสภาพคงทนถาวรมากกว่าวัสดุ เช่น ตาข่ายสถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกเป็นสิ่งสำคัญที่จะสนับสนุนและช่วยให้การเรียนการสอนพลศึกษาดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพและสถานที่และวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอนพลศึกษาเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญช่วยส่งเสริมการเรียนการสอนให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความชำนาญอย่างเต็มศักยภาพ

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตสงขลาต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาทั้งเพศชายและเพศหญิง มีความเข้าใจถึงประโยชน์และคุณค่าของการออกกำลังกายเพื่อการพัฒนาด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา ดังที่รวยพร ธรณินทร์ (สืบค้นเมื่อ 30 เมษายน 2556, จาก computer.pcu.ac.th) กล่าวไว้ว่า “การออกกำลังกายเป็นการออกกำลังกายที่ช่วยให้ร่างกายแข็งแรงทั้งระบบโครงสร้างและทำให้กล้ามเนื้อสามารถรวมตัวกันต่อต้านและเอาชนะแรงบังคับได้ หากขาดการออกกำลังกายร่างกายจะลดศักยภาพในการเคลื่อนไหว การออกกำลังกายทำให้การทำการกิจกรรมทางปัญญา อารมณ์และความรู้สึกที่ดีขึ้น การออกกำลังกายเป็นกิจกรรมของกล้ามเนื้อที่ทำให้ร่างกายมีสุขภาพและรูปร่างดี เพิ่มทักษะและศักยภาพในการเคลื่อนไหวและการเล่นกีฬา ตลอดจนฟื้นฟูกล้ามเนื้อหลังจากการบาดเจ็บหรือพิการ ‘ได้ด้วย’” อีกทั้งปัจจุบันมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตสงขลา ได้ให้ความสำคัญกับการเล่นกีฬาและการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพและการเล่นเพื่อการแข่งขันมากขึ้น โดยมหาวิทยาลัยได้กำหนดนโยบายให้นักศึกษาทุกคน ทุกคณะต้องเรียนกิจกรรมทางด้านผลการศึกษาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป กลุ่มความรู้ทางกีฬาและสุขภาพ จำนวน 1 – 2 หน่วยกิต เพื่อให้ นักศึกษาทุกคนได้เรียนรู้และเข้าใจถึงประโยชน์ และคุณค่าของการเล่นกีฬาและการออกกำลังกาย เพื่อดูแลสุขภาพของตนเองให้สมบูรณ์แข็งแรงไม่มีสุขภาวะทางสังคมและสุขภาพทางจิต จึงทำให้นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตสงขลา มีพฤติกรรมที่เกี่ยวกับความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาทั้งเพศชายและเพศหญิงไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจมีแนวโน้มให้นักศึกษามีพฤติกรรมการเรียนรู้ การออกกำลังกายและการเล่นกีฬาที่ดีขึ้น ดังที่กรีนและครุนเตอร์ (ชาคริต เทพรัตน์ 2540:71 ; อ้างอิงจาก Green and Krunter) ที่ว่า “ความรู้เป็น

ปัจจัยพื้นฐานสำคัญที่ก่อให้เกิดแรงจูงใจในการแสดงพฤติกรรม ซึ่งเป็นความรู้ความสามารถในการจดจำและระลึกได้ถึงเรื่องราวที่ได้รับแล้ว”

3. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตสงขลาที่สังกัดคณะต่างกันต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตสงขลาได้กำหนดให้นักศึกษาทุกคน ทุกคณะ ต้องเรียนวิชาพลศึกษาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป กลุ่มความรู้ทางกีฬาและสุขภาพจำนวน 1 หน่วยกิต ซึ่งในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของมหาวิทยาลัยต้องการให้นักศึกษาทุกคนได้มีความรู้ ความเข้าใจและเห็นประโยชน์เห็นคุณค่าของการออกกำลังกายและเล่นกีฬา จึงได้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายเพื่อให้นักศึกษาได้รับความรู้ และได้พัฒนาทักษะทางด้านการออกกำลังกายและเล่นกีฬาที่เท่าเทียมกัน นอกจากนี้มหาวิทยาลัยยังได้จัดอุปกรณ์ และเครื่องอำนวยความสะดวกเพื่อจัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา และจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการออกกำลังกายและเล่นกีฬาที่เปิดโอกาสให้นักศึกษาทุกคน ทุกคณะมีโอกาสเข้าถึงการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาที่เท่าเทียมกัน การที่ความคิดเห็นของนักศึกษาคือการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตสงขลาไม่แตกต่างกัน นอกจากเหตุผลที่กล่าวมาแล้ว ยังมีปัจจัยอื่น ๆ ที่มหาวิทยาลัยจัดกิจกรรมให้ความรู้ ความเข้าใจที่ให้นักศึกษาทุกคน ทุกคณะเข้าถึงที่เท่าเทียมกัน เช่น การจัดกิจกรรมการแข่งขันกีฬภายในที่เปิดโอกาสให้นักศึกษาทุกคน ทุกคณะได้เข้าร่วม ทั้งในฐานะของผู้จัด ผู้เล่น และผู้สนับสนุน ภายใต้สภาพแวดล้อมที่เหมือนกัน นอกจากนี้ อาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษาเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ให้นักศึกษาทุกคน ทุกคณะมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาที่ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะอาจารย์ผู้สอน 1 คน จะได้ทำหน้าที่สอนวิชาพลศึกษาในทุกคณะตามหลักสูตร เพราะฉะนั้นการถ่ายทอดความรู้ วิธีการและทักษะทำให้นักศึกษาทุกคนมีโอกาสได้รับความรู้ วิธีการและทักษะมาจากอิทธิพลของผู้สอนคนเดียวกัน ได้รับประสบการณ์ที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาที่ใกล้เคียงกัน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องความรู้ ความเข้าใจ อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ตลอดจนสภาพแวดล้อมที่ทางมหาวิทยาลัยจัดให้ อีกทั้งนักศึกษาทุกคณะยังอยู่ในระบบการศึกษาที่มหาวิทยาลัยจัดให้ ทำให้ได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับวีระชาติ สมใจ(2550:บทคัดย่อ) ได้ศึกษาพฤติกรรมการออกกำลังกายของนักเรียนนักศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษา อุตรธานี ปีการศึกษา 2550 พบว่า “นักเรียน นักศึกษา สำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษา อุตรธานี ที่มีเพศและระดับชั้นต่างกันมีพฤติกรรมการออกกำลังกายไม่แตกต่างกัน” อย่างไรก็ตาม การที่นักศึกษามีพฤติกรรมภายในที่เกี่ยวกับความคิดเห็นดังกล่าวก็พอที่แสดงให้เห็นถึงแนวโน้มจะ

นำไปสู่การปฏิบัติเกี่ยวกับการเรียน การออกกำลังกายและการเล่นกีฬาต่อไป ถ้าหากได้รับการตอบสนองจึงเป็นโอกาสอันดีของมหาวิทยาลัยในการหามาตรการและกลวิธีในการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อปลูกฝังและเสริมสร้างนิสัยให้นักศึกษารักการออกกำลังกาย และเล่นกีฬา โดยจัดปัจจัยเอื้อ เช่น สถานที่ อุปกรณ์ในการเรียนการสอนให้สะอาด สะดวก ปลอดภัย เพียงพอ ทันสมัยและพัฒนาอาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษาให้มีความรู้ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้และทักษะ กระบวนการที่ถูกต้องให้กับนักศึกษา เพื่อให้ศึกษามีนิสัยรักการเรียนวิชาพลศึกษาและรักการออกกำลังกายสุดท้ายนำไปปฏิบัติจนเป็นวิถีชีวิต

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

ควรเสนอให้ผู้บริหาร และคณาจารย์ได้รับทราบความสำคัญในกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา เพื่อพัฒนาหลักสูตรและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยต่อไป

ควรศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาในทุกระดับ ก่อนการเรียน และหลังการเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในสถาบันต่าง ๆ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

คณะศิลปศาสตรมหาวิทาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย. (ม.ป.ป.).

หลักสูตรรายวิชา หมวดวิชาศึกษาทั่วไป และหมวดวิชาพื้นฐาน ระดับปริญญาตรี
(หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2551). สงขลา : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย.

จรวย แก่นวงษ์คำ. (2529). วิธีสอนวิชาเอกพลศึกษา. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

จรวยพร ธรณินทร์. (ม.ป.ป.). สืบค้นเมื่อ 30 เมษายน 2556, จาก

computer.pcru.ac.th/emoodledata/15/week_6.doc

จรรยศักดิ์ เบญมาตย์. (2551). เปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มี
ต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2550.

วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร.

จิราภรณ์ ศิริทวี. (2535). เอกสารประกอบการสอนหลักการวัดผลและการประเมินผลการศึกษา.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

จิรายุ ทรัพย์สิน. (2540). ปัจจัยความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการเลือกตั้งผู้ว่าราชการ
กรุงเทพมหานคร : ศึกษาเฉพาะกรณีนิสิตปริญญาตรี คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ชนวัฒน์ ศรีพุ่มบาง. (2547). ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา
หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในวิทยาลัยพลศึกษา เขตภาคกลาง
ปีการศึกษา 2546. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

ชาคริต เทพรัตน์. (2540). ปัจจัยที่จำแนกพฤติกรรมการออกกำลังกายของนักเรียนมัธยมศึกษา
ตอนต้น. รายงานผลการวิจัย. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ชาญณรงค์ คำเพชร. (2548). ความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีต่อการเรียน
วิชาพลศึกษา จังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา 2548. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

- เทวัญ ถนอมพันธ์. (2545). ความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักศึกษา
ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- นพมาศ ชีรเวทิน. (2542). จิตวิทยาสังคมกับชีวิต. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- บุญเจือ สุวรรณพฤกษ์. (2523). “ความสำคัญของบุคลิกภาพของครูพลศึกษา,” วารสารสุขศึกษา
พลศึกษาและสันตนาการ. 1 (6) ; 11 – 12.
- บุญเลี้ยง ศรีสุข. (2539). การสอนพลศึกษา. กรุงเทพฯ : ศูนย์กิจการพิมพ์.
- บุญส่ง โกสะ. (2547). การวัดผลและประเมินผลทางพลศึกษา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- ผกามาศ รัตนบุษย์. (2553). ความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพที่มีต่อการเรียนการสอน
วิชาพลศึกษา ปีการศึกษา 2552. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ผาณิต บิลมาศ. (2522). คุณลักษณะของครูพลศึกษาที่พึงปรารถนาสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาใน
กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิชิต ภูติจันทร์. (2547). วิทยาศาสตร์การกีฬา. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช. (ม.ป.ป). พระราชดำริเกี่ยวกับการศึกษา.
สืบค้นเมื่อ 28 พฤษภาคม 2556, จาก
http://www.king60.mbu.ac.th/index.php?option=com_content&task=view&id=29&Itemid=50
- ฟอง เกิดแก้ว. (2517). การพลศึกษา. กรุงเทพฯ : พิทักษ์อักษร.
- ภัทรา นิคมานนท์. (2540). การประเมินผลการเรียน. กรุงเทพฯ : อักษรการพิมพ์.
- เยาวดี วิบูลย์ศรี. (2540). การวัดผลและการสร้างแบบสอบผลสัมฤทธิ์. กรุงเทพฯ :
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2542). พจนานุกรมศัพท์สังคมวิทยาอังกฤษ - ไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน.
กรุงเทพฯ : นานมีบุ๊คส์.
- รุ่งทิวา จักรกร. (2527). วิธีสอนทั่วไป. กรุงเทพฯ : เจริญผล.
- ลักขณา ศรีวัฒน์. (2549). จิตวิทยาในชีวิตประจำวัน (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- วรศักดิ์ เพียรชอบ. (2527). หลักและวิธีการสอนพลศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ :

ไทยวัฒนาพานิช.

วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. (2536). เอกสารการสอนพลศึกษา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. (2539). การสอนพลศึกษา. กรุงเทพฯ : พิมพ์ดี.

วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2541). หลักสูตรพลศึกษา. กรุงเทพฯ : ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.

วิริยา บุญชัย. (2529). การทดสอบและวัดผลทางพลศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

วิศาล เครือคล้าย. (2530). ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในกลุ่มวิชาพื้นฐานทั่วไประดับปริญญาตรีของกลุ่มวิทยาลัยครูภาคกลาง. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

วีระชาติ สมใจ. (2550.) พฤติกรรมการออกกำลังกายของนักเรียนนักศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการอำนวยการศึกษา อุดรธานี ปีการศึกษา 2550. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

สุกษชาติ พงขาว. (2552). ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

สมคิด สวนศรี. (2551). ความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีที่มีต่อการเรียนการสอนกลุ่มวิชาพลศึกษา. รายงานผลการวิจัย. ปทุมธานี : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.

สมนึก ภัททิยธนี (2546). การวัดผลการศึกษา พิมพ์ครั้งที่ 4. กาฬสินธุ์ : ประสานการพิมพ์.

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี. (2525.) พระราชนิพนธ์บางเรื่อง.

พระราชทานพระราชนุญาตให้อัญเชิญพิมพ์เป็นอนุสรณ์ในงานพระราชทางเพลิงศพ นายจินดา สิงห์รัตน์ 25 ตุลาคม 2525 กรุงเทพฯ : พระจันทร์.

สามารถ แสงน้อย. (2545). ความคิดเห็นของสถาบันราชภัฏสวนสุนันทาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน วิชากิจกรรมพลศึกษา. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

สุวิมล ตั้งสัจพจน์. (2526 ก). การประเมินผลพลศึกษา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สุวิมล ตั้งสัจพจน์. (2526 ข). สาระนั้นรู้เกี่ยวกับพลศึกษาและนันทนาการ. กรุงเทพฯ : มิตรภาพการพิมพ์.

สุโท เจริญสุข. (2525). หลักจิตวิทยาและพัฒนาการของมนุษย์. กรุงเทพฯ : แพรววิทยา.

สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย. (2555).

ข้อมูลจำนวนนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาพลศึกษาภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555.

สืบค้นเมื่อ 10 พฤศจิกายน 2555,

จาก <http://regisdb.rmutsv.ac.th/registration/mainData.php>.

อนิรุช เทียบคุณ. (2553). ความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครที่มี

ต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ :

มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

อำนาจ ดวงหิรัญ. (2551). ความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคนิคที่มีต่อการเรียนการสอนวิชา

พลศึกษาเพื่อพัฒนาบุคลิกภาพ ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง 3 ปีการศึกษา 2550.

วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประสานมิตร.

Allard, R.J. (1979) "Teacher Behavior directed toward individual Students in physical education

classes: the Influence of student gender and class participation" Dissertation Abstract

international.40, 2538-2539-A.

Layfield (1995,January). "Relationship Between Class Size and Attitudes Toward

Physical Education of Fifth-Grade Students," Dissertation Abstracts

International. 33(03) , 0925-A.

Luke, M.D. and Sinclair.D (1996). "Gender Differences in Adolescents' Attitudes Toward

School Physical Education," Journal of Teaching in Physical Education.

53(04) , 31-46

Thomas, J.Z. (1959). Dictionary of Social Science. Washington D.C: Public Affair Press.

Webster. (1999). Webster's New World Dictionary. New York: World Publishing Company.

ภาคผนวก ก
หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญ

ที่ ศธ ๖๔.๑๘/๒๒๗๐

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยทักษิณ
อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ๙๐๐๐๐

๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือ

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

มหาวิทยาลัยทักษิณ ขอรับรองว่า นางพรรณพร อุไรวงศ์ เป็นนิสิตระดับปริญญาโท
หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา ภาคพิเศษ ชั้นปีที่ ๕ ของมหาวิทยาลัยทักษิณ

นิสิตผู้กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของ
นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตสงขลา โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์ ดังนี้

รองศาสตราจารย์น้อม สังข์ทอง

ประธานกรรมการ

อาจารย์ ดร.ชัยสิทธิ์ สร้อยเพชรเกษม

กรรมการ

เพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยจึงใคร่ขอความอนุเคราะห์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมพร สุวรรณะ ตำแหน่ง อาจารย์ หลักสูตรวิชาพลศึกษา สาขาศึกษาทั่วไป
คณะศิลปศาสตร์ ซึ่งเป็นบุคลากรในหน่วยงานของท่านได้เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือใน
การทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สมภพ อินทสุวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์/โทรสาร ๐-๗๔๔๔-๓๔๘๘

ที่ ศธ ๖๔.๑๘/ ๒๒๖๙

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยทักษิณ
อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ๙๐๐๐๐

๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสตูลวิทยา

มหาวิทยาลัยทักษิณ ขอรับรองว่า นางพรรณพร อุไรวงศ์ เป็นนิสิตระดับปริญญาโท
หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา ภาควิเศษ ชั้นปีที่ ๕ ของมหาวิทยาลัยทักษิณ

นิสิตผู้นี้กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของ
นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตสงขลา โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์ ดังนี้

รองศาสตราจารย์น้อม สังข์ทอง

ประธานกรรมการ

อาจารย์ ดร.ชัยลิตต์ สร้อยเพชรเกษม

กรรมการ

เพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยจึงใคร่ขอความอนุเคราะห์
นายอนิรุทธิ์ กอมะ ตำแหน่ง อาจารย์ หัวหน้าหมวดพลศึกษา โรงเรียนสตูลวิทยา ซึ่งเป็นบุคลากร
ในหน่วยงานของท่านได้เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สมภพ อินทสุวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์/โทรสาร ๐-๗๕๔๔-๓๕๘๘

บันทึกข้อความ

67

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยทักษิณ โทร. ๗๕๐๑

ที่ ศธ ๖๔.๑๘/๒๒๗๖

วันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือ

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

ด้วย นางพรรณพร อุไรวงศ์ นิสิตระดับปริญญาโท หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชา
พลศึกษา ภาควิชาฯ ชั้นปีที่ ๕ ของมหาวิทยาลัยทักษิณ กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ความคิดเห็นต่อการเรียน
การสอนวิชาพลศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตสงขลา
โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

รองศาสตราจารย์น้อม สังข์ทอง ประธานกรรมการ

อาจารย์ ดร.ชัยลิขิต สร้อยเพชรเกษม กรรมการ

เพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์ ของนิสิตดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย และมีประสิทธิภาพ จึงใคร่ขอความ
อนุเคราะห์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เรวดี กระโหมวงศ์ สาขาวิชาการประเมินผลและวิจัย คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยทักษิณ ซึ่งเป็นบุคลากรในหน่วยงานของท่านได้เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือใน
การทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สมภพ อินทสุวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ภาคผนวก ข
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ของนักศึกษา

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา

คำชี้แจง แบบสอบถามชุดนี้จัดทำขึ้นเพื่อสำรวจความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ที่มีต่อการเรียนการสอนกลุ่มวิชาพลศึกษา ซึ่งผลที่ได้จากการศึกษาจะนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนกลุ่มวิชาพลศึกษา ดังนั้นจึงขอให้นักศึกษาตอบให้ตรงกับความคิดเห็นที่แท้จริงของนักศึกษาให้มากที่สุด แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตสงขลา ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ด้าน ดังนี้

ด้านที่ 1 ด้านอาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษา

ด้านที่ 2 ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ด้านที่ 3 ด้านการวัดผลและการประเมินผล

ด้านที่ 4 ด้านสนาม อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก

ตอนที่ 3 แบบสอบถามปลายเปิด ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนกลุ่มวิชาพลศึกษาในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา

โปรดตอบแบบสอบถามทุกข้อ

ขอขอบคุณ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ ที่กำหนดให้ตามความเป็นจริง

1. เพศ ☐ ชาย
☐ หญิง
2. คณะ ☐ บริหารธุรกิจ
☐ วิศวกรรมศาสตร์
☐ ศิลปศาสตร์
☐ สถาปัตยกรรมศาสตร์
☐ ครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนกลุ่มวิชาพลศึกษา

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความในแบบสอบถามต่อไปนี้ให้เข้าใจ จากนั้นตอบแบบสอบถามนี้ โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด โดยมีเกณฑ์การพิจารณาดังนี้

- คะแนน 5 หมายถึง นักศึกษามีความคิดเห็นในเรื่องที่ถาม อยู่ในระดับมากที่สุด
- คะแนน 4 หมายถึง นักศึกษามีความคิดเห็นในเรื่องที่ถาม อยู่ในระดับมาก
- คะแนน 3 หมายถึง นักศึกษามีความคิดเห็นในเรื่องที่ถาม อยู่ในระดับปานกลาง
- คะแนน 2 หมายถึง นักศึกษามีความคิดเห็นในเรื่องที่ถาม อยู่ในระดับน้อย
- คะแนน 1 หมายถึง นักศึกษามีความคิดเห็นในเรื่องที่ถาม อยู่ในระดับน้อยที่สุด หรือไม่

เลขปฏิบัติเลข

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อยที่สุด
ด้านที่ 1 ด้านอาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษา					
1. ผู้สอนมีความรู้ความสามารถด้านวิชาการในวิชาที่สอน					
2. ผู้สอนมีความสามารถในการถ่ายทอด					
3. ผู้สอนเป็นแบบอย่างที่ดีของวิชาชีพ					
4. ผู้สอนมีการพัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอ					
5. ผู้สอนเป็นกัลยาณมิตรกับผู้เรียน					
6. ผู้สอนมีทักษะเชิงวิชาชีพด้านกีฬา					
7. ผู้สอนมีความรับผิดชอบต่อนักกีฬา					
8. ผู้สอนสร้างบรรยากาศการเรียนการสอนที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน					
9. ผู้สอนแต่งกายมีความเหมาะสมกับการเป็นอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา					
10. ผู้สอนให้โอกาสนักศึกษาแสดงความคิดเห็นในด้านวิชาการอย่างอิสระ					
ด้านที่ 2 ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน					
11. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง					
12. ผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของการจัดกิจกรรมพลศึกษา					
13. ผู้สอนใช้เทคนิคการสอนที่ทันสมัย					
14. ผู้สอนเตรียมการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่จูงใจผู้เรียน					
15. ผู้สอนสามารถสาธิตทักษะที่สอนให้ผู้เรียนเข้าใจได้ง่าย					
16. ผู้สอนใช้วิธีการสอนที่หลากหลาย					
17. ผู้สอนจัดเวลาให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะอย่างทั่วถึง					
18. เวลาที่กำหนดไว้ในแต่ละครั้งต่อสัปดาห์น้อยเกินไป					
19. ผู้สอนมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สอดคล้องคุณธรรม จริยธรรมให้ผู้เรียน					
20. กีฬาแต่ละชนิดที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนพลศึกษาไม่ เหมาะสมกับผู้เรียน					

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด
ด้านที่ 3 ด้านการวัดผลและการประเมินผล					
21. ควรมีการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ					
22. มีการแจ้งหลักเกณฑ์การวัดผลและการประเมินผลให้ผู้เรียนเข้าใจตรงกันอย่างชัดเจนล่วงหน้า					
23. มีการรายงานผลการประเมินให้ผู้เรียนทราบเป็นระยะ ๆ					
24. การวัดผลและการประเมินผลการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับสภาพของผู้เรียน					
25. การวัดผลและการประเมินผลควรมีการให้คะแนนด้านคุณธรรมจริยธรรมด้วย					
26. การวัดผลและการประเมินผลของนักศึกษาหญิงและนักศึกษาชายควรมีเกณฑ์ต่างกัน					
27. ควรกำหนดน้ำหนักการวัดผลและประเมินผลภาคทฤษฎีให้มีน้อยกว่าภาคปฏิบัติ					
28. ควรมีการให้คะแนนเรื่องเวลาเข้าชั้นเรียนเข้ามามีส่วนในการวัดผลและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วย					
ด้านที่ 4 ด้านสนาม อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก					
29. มหาวิทยาลัยควรจัดอุปกรณ์การเรียนการสอนให้เพียงพอกับจำนวนผู้เรียน					
30. ควรมีห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกายให้ผู้เรียน					
31. มีการอำนวยความสะดวกในการเบิก-จ่ายและยืมอุปกรณ์กีฬา					
32. มีการจัดเตรียมสนามและอุปกรณ์การเรียนการสอนไว้ล่วงหน้าเสมอ					
33. มีอุปกรณ์การเรียนการสอนให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติได้อย่างทั่วถึง					
34. มีอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัย					
35. ควรมีอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกที่มีความปลอดภัยต่อผู้เรียน					
36. ควรมีการให้ยืมอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกนอกเวลาเรียน					

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนกลุ่มวิชาพลศึกษา
ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา

1. ด้านอาจารย์ผู้สอน

.....

.....

.....

2. ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

.....

.....

.....

3. ด้านการวัดผลและการประเมินผล

.....

.....

.....

4. ด้านสนาม อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก

.....

.....

.....

5. ข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

.....

.....

*****ขอบคุณทุกความคิดเห็น*****

ภาคผนวก ค
ตารางค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถาม

ตารางที่ 17 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชา

พลศึกษา ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตสงขลา

ข้อ	ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			IOC	การแปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
2	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
3	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
4	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
5	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
6	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
7	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
8	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
9	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
10	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
11	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
12	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
13	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
14	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
15	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
16	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
17	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
18	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
19	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
20	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
21	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
22	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้

ตารางที่ 17 (ต่อ)

ข้อ	ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			IOC	การแปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
23	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
24	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
25	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
26	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
27	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
28	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
29	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
30	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
31	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
32	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
33	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
34	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
35	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
36	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้

ภาคผนวก ง
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เรวดี กระโหมวงศ์

ตำแหน่ง

ผู้ช่วยศาสตราจารย์

สาขาวิชาการประเมินผลและวิจัย คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยทักษิณ

2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สมพร สุวรรณะ

ตำแหน่ง

ผู้ช่วยศาสตราจารย์

หลักสูตรวิชาพลศึกษา สาขาศึกษาทั่วไป คณะศิลปศาสตร์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

3. นายอนิรุทธิ์ กอมะ

ตำแหน่ง

อาจารย์

หัวหน้าหมวดพลศึกษา

โรงเรียนสตูลวิทยา จังหวัดสตูล

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ – ชื่อสกุล	นางพรรณพร อุไรวงศ์
วัน เดือน ปีเกิด	17 สิงหาคม 2511
สถานที่เกิด	จังหวัดระนอง
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	14 ซอย 2 ตำบลบ่อทราย อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา รหัสไปรษณีย์ 90000
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	ผู้อำนวยการกองพัฒนานักศึกษา สำนักงานอธิการบดี
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย 1 ถนนราชดำเนินนอก ตำบลบ่อทราย อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา รหัสไปรษณีย์ 90000
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2536	หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาพลศึกษา วิทยาลัยครูสงขลา จังหวัดสงขลา
พ.ศ. 2556	หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยทักษิณ จังหวัดสงขลา